

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
Allen Ginsberg – Howl
1.baskı: Ocak 2008

Yayın Yönetmeni
Kaan Çaydamalı

Dizi Yönetmeni
Şenol Erdoğan

Kapak Tasarımı
Erol Egemen

Baskı
Mas Matbaacılık A.Ş.
Hamidiye Mah. Soğuksu Cad. No:3 34408
Kağıthane/İstanbul
Sertifika No:0905-34-000415
Tel:(0-212) 294 11 00 – Faks: (0-212) 294 90 80
e-mail:info@masmat.com.tr

© **ALTIKIRKBEŞ YAYIN**

Kadıköy'ün yağmurlu ve puslu sokaklarında hazırlanan
bu kitap sizi uçurumdan aşağı atabilecek güce sahip olabilir.
Herhangi bir şekilde ve özellikle izinsiz olarak iktibas edildiğinde
Kadıköy'ün o bilinen, serin ve rutubetli lâneti, yıllar boyunca
bunu yapanı takip eder, saçları dökülür, rüyasında sürekli olarak
Kadıköy sokaklarından akın akın geçerek yıllık intiharlarını
gerçekleştirmeye giden lemur sürüleri görür
ve derin bir yalnızlığa gömülür.

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Lise sk çaydamalı apt no:7 d:9 Acıbadem
Tel-Fax: (0-216) 346 05 79
www. altikirkbes. com

U L U M A
howl
allen ginsberg

Çeviren & hazırlayan
şenol erdoğan

Şerh bölümünü eviren:
tuğba diyar

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
2008
Kadıköy, Eskişehir, Frisco

ADANMIŖTIR

Jack Kerouac, Amerikan yazınının yeni Buddhası, 1951-1956 yılları arasında yazılan on bir kitabında da dahi-liği hemen hemen ortaya çıkarttı -On the Road, Visions of Neal, Dr. Sax, Springtime Mary, The Subterraneans, San Fransisco Blues, Some of the Dharma, Book of Dreams, Wake Up, Mexico City Blues, Visions of Gerard- spontane bir bop üsü ve orijinal klasik bir literatür yarattı. Birçok cümle ve Howl'un başlığı adını ondan aldı.

William Seward Burroughs, ıplak Şölen isimli herkesin çılgına döndüğü ebedi bir roman yazdı.

Neal Cassady, The First Third'ün yazarı, bu tek kitabında Buddha'nın ışığında otobiyografisini yazdı.

Tüm bu kitaplar Cennet'ten ıktı.

Allen Ginsberg Kimdir¹

Allen: şair ve Yahudi sosyalisti bir babanın, aşırı komünist ve ruh hastası anneden döllediği genetik man-yak. Whitman'la ilk gençliğinde tanışmış olsa da (ki Rexroth günün birinde şöyle diyecekti: “Amerikan şiirin-deki uzun, Whitmancı, popülist, sosyal devrimci geleneğin neredeyse kusursuz bir uygulaması”) avukatlık okuma yönlendirmesi yapan babasının sesi baskın çıkmıştır. Ne hukuku canım, okulda tanışıp dost olacağı iki adamın adı Kerouac ve Burroughs olan birinden “ne beklenebilirdi ki?” Çok zaman geçmedi, Burroughs’un kitaplarından ya-kinen tanıdığımız şu meşhur Times Meydanı (Amerika’yı yıkmak için üst bölgesi belki de gerçek Amerika’nda aldı soluğu Allen: Times demek; ibnelik demekti, hırsızlık, junk ve polis demekti. Hemen akabinde (doğal olarak) Kerouac gibi yollarda buldu kendini. Temelinin en önemli taşlarını “On the Road” ile yakın zamanlı yayımlanan “Howl” kitabını yayımlayarak ve kafayı uzak doğu öğretileriyle sıyırıp Orlovsky’ye aşık olarak attı.

Ginsberg’in LSD ile olan yakın ilgisi ve Budizmin Amerikalı Budası konumuna hızla yükselişi onu Beat ku-şağının sözde ardılları hippiler arasında da en üst mertebe-ye taşıyacaktı. Dylan ile olan yakın muhabbeti, filmlerinde yer alması falan onu en bi popüler kıldı. Katılmadığı eylem kalmayan Ginsberg’in neredeyse tanışıklığı kalmayan bir müzik gurubu da yoktu; alttan alta underground müzik piyasasının yönlendirici ve kült adamı olmaya başladı. Sa-yısız iş yaptıysa da bunlar arasında Beat Kuşağı için en

¹ Beat Kuşağı Antolojisi, bkz; 6:45 Yayın

önemli olanı kesinlikle Norapa Enstitüde ki Jack Kerouac Şiir Okulunu kurmasıydı. (Bu önem tartışılır elbet, bazılarımız için Kerouac ve okul ifadelerinin yan yana gelmesi mide bulandırıp kusmaya yetmektedir.)

Ginsberg kendisini: “sessiz düşünceleriyle CIA’i tüketen, söylediği Blues ezgileriyle zencileri mest edip rockçuları ağlatan, adalet bakanlığını havaya uçurmak isteyen, 48’inden sonra Tanrı’dan ve ölümden korkmayan, dünyanın en akıllı adamı olarak tarihe geçmek isteyen” biri olarak nitelemekteydi. Bunu becerdi de: FBI kayıtları tutulamaz haldeydi, “üst üste konuştuğunda 3 metreyi buluyorlar” diyordu Allen; FBI onu “bölücü” olarak listesine aldı, “delilleriyle kanıtlanmıştır ki: duygusal karmaşa yaşayan, irrasyonel yıkıcı” cümleleriyle fişlendi, Reagan döneminde hazırlanan “uygunsuzlar”, Nixon tarafından belirlenen “düşmanlar” listesinde “şerefidir” diyerek yerini aldı. 1970 senesinde FBI onu, “İÇ GÜVENLİK SORUNU” olarak niteliyor ve gözetim altında tutuyordu. “Tehlikeli-Bölücü” ilanı artık kaçınıcıydı kimse bilmiyordu. Prag ve Havana konuşmalarında, polise güç kullanmaktan dolayı ihraç edildi.

Ginsberg, Galeri-6’de, Howl’u okuduktan sonra McCulure şöyle diyecekti: “Bir bariyer yıkıldı! Bir insan sesi ve bedeni: Amerika’nın sert duvarına, onun ordularına, akademilerine, kurumlarına, düzeninin sahiplerine ve güç destekli temellerine karşı gürledi.”

Bilgelğin sarayına giden yolun taşkınlığın ahırından geçtiğini Blake’den öğrenmişti Allen. Bu yeterliydi! Ginsberg’in ölümü diğerlerinin ölümüne benzetilememek noktasında haklılık kazanır. Ginsberg, kuşağın çocuğu olduğu kadar dünyanın da çocuğu olmuştu zira.

Allen, dünya ile uğraşıyordu; Allen, Amerika’yla,

Başkanla uğraşıyordu; yaşasaydı şimdi Allen Iraktaydı ve göt deliği Bush ile uğraşıyordu; Ginsberg makine çağıyla boğuşuyordu. Deliydi, delirmiş ya da delirtilmişti: sadece rüyalarında Blake kendisine şiirler okuduğu ya da Wittman'ı süpermarkette gördüğü için değil. Öte yandan onu delirten şey dünyaydı, âşık olduğu “koca oğlan Amerika”ydı. Allen’ın deliliğini psikanaliz sonlandıramazdı elbet, doktoru kendisine sürekli olarak “sen normalsın” diyordu; “Bingo! normalim” dedi Allen, o zaman durum çok basit, “ben normal olansam dünya delirmiş durumda.

Zaten bu delilik -“öteki delilik”- bağlamında Beat Kuşağının hangi evladının “normal” olduğu söylenebilirdi ki: Kerouac mı normal di, Beat'i yaratan adam, ya da karısının kafasını havaya uçuran ibne junky Burroughs mu normaldi, zen kaçığı Snyder normal miydi, piçlerin piri Cassady ya da...

Allen Ginsberg, yakın tarihteki en tanınmış çağdaş şairlerden biridir-de-. 1926'da Nevada / New Jersey'de doğdu “kutsal ibne”. Ginsberg de diğer çocuklar gibi şair olarak bilinmezden evvel birçok işle uğraştı: kargo gemilerinde işçilik, nokta kaynakçılığı, bulaşıkçılık ve hamallık bunlardan birkaçı. Frisco'daki şu bizim meşhur Six Gallery dinletisi de dahil olmak üzere, birçok şiir dinletisine katıldı. Binlerce kişinin -izleyici olarak- yer aldığı dünyanın en büyük şiir okuma gecesi “kutsal komün”ün as adamıydı.

1954'te Frisco'lu ressam Robert Lavigne, Ginsberg'i modeli ve arkadaşı Peter Orlovsky ile tanıştırdı. Bu tanışmadan kısa süre sonra Orlovsky ve Ginsberg sevgili oldular ve birlikte yaşamaya başladılar. İlişkilerini “evlilik” olarak tanımlıyorlardı. Kısa süreli ayrılıklara rağmen ilişkileri Ginsberg'in ölümüne kadar (Nisan 1997-Ne kadar yakın

bir ölüm kokuyor değil mi bu tarih, sanki *biz* 50'lerde Frisco'nun sokaklarında onlarla beraber aylıklık edip şiir döktürmüşüz gibi) böyle sürdü. Allen aslında herkese aşkını itiraf eden bir varlıktı, herkesi emmek isteyen ve bunu çok seven bir sik emiciydi O.

Ginsberg yaşamı boyunca -doğal olarak- birçok ödül aldı, bunların Onun için bir önemi olduğuna inanmıyoruz elbette ki: Woodbury şiir ödülü, bir Guggenheim üyeliği, National Book ödülü, NEA ödülleri ve Before Columbus Vakfı'ndan yaşam boyu başarı ödülü, falan filan falan...

Ginsberg, neredeyse epik diyebileceğimiz şiiri "Howl"un yanı sıra burada bahsetmeyeceğimiz kadar çok kitaba imza attı. Yazılarının çoğu "tartışmalı" ve "müstehtecen" olarak yorumlandı, her ne demekse. "Howl"un bir dinletide okunması, Lawrence Ferlinghetti'nin tutuklanmasıyla sonuçlandı. Otoriteler Ginsberg'in homoseksüelliği ve seks hakkındaki açıklığından rahatsız oldular. Ginsberg, yazılarının bir kısmında da uyuşturucu maddelerden ve bunların etkisi altındayken yaşanan deneyimlerden bahsediyor -yani yapılması gereken en doğal şeylerden bir kaçını yapıyor- du. Ve bu, dünyanın zoruna gitmişti.

Jack Kerouac, William Carlos Williams ve Kenneth Rexroth gibi önemli isimler Ginsberg'in önemini anlamışlardı. Ginsberg, Kerouac'ın spontane ve kaygısız yazım stiline çok etkilenmişti ve kendisi de zaman zaman bu metodu kullanırdı. Bir keresinde Williams'tan esinlenerek, onun şiirlerinin bir kısmını konuşma diline çevirdi. Williams, sonucun başarısı karşısında çok hoşnuttu.

Döneminin birçok yazarı gibi Ginsberg de mistik olana ulaşmak istiyordu. William Blake de dahil olmak üzere

19. yüzyılın metafizikçi şairleri, en büyük esin kaynaklarından biriydi. Marihuana ve benzedrin gibi maddeler kullanmasındaki asıl amaç, zihnini genişletmek ve ruhani olana ulaşma isteğiydi, ya da gerçeği siz tahmin edin. Yazılarının büyük bölümünü -Howl da dahil olmak üzere- uyuşturucu maddelerin etkisi altındayken yazdığını söylerdi, ve bu doğrudu. (Aslında bu cümleleri sadece “olay” a uzak okuyucu potansiyelinin varlığını düşünmek zorunda olduğumdan kurmak durumundayım, “siz” anlayın artık.)

Yazılarının birçoğu savaş motifleri içerir; Nazi gaz odaları ve Vietnam, birçok şiirine konu olmuştur.

Ginsberg, sınırları aşan Beat yazarlarından biridir, bu dönemin yazarlarına ilgi duymayan birinin bile onun yazılarına bir göz atması gerekir. Ölümünden sonra, City Lights, Ginsberg için, şiir kasetlerinin de dinletildiği bir kutlama düzenledi.

Ginsberg’in yazıları Thoreau, Emerson ve Whitman’la kıyaslanmaktadır ve bu yazıların “eski agnostik geleneği” yaşattığı söylenir.

NEDEN HOWL

Howl bir manifestodur.

Beat Generation'ı anlatan "detay"ından dolayı ilk ve tek şiirdir.

Beat Kuşağının ve özellikle Frisco Şiir Rönesans'ının lokomotifi olmuş iki şiir ve öncül bir şair vardır: Allen Ginsberg'in "America"sı ve "Howl"u.

Amerikan hükümetince kitabın yasaklatıldığını ve yayıncıları olarak L. Ferlinghetti ve Shigeyoshi Murao'nun mahkemede yargıldığını ilk baskı olan 500'ün yasaklatıldığını lakin sonrasında kitabın serbest kaldığını ve defalarca baskı yaptığını sanırım artık herkes biliyor?

1955'de Amerika gerçekten Ginsberg'den ve Beat Hareketinden korkmuştu. Sadece Amerika değil dünya da şiirin gücünü görmüştü. City Lights'ın "Number Four Pocket Poet Series" numarasıyla yayınladığı Howl bugün hala aynı kapakla City Lights'ca Frisco'da basılmaya devam ediyor. (2006 senesi Howl'un ellinci doğum yılıydı.)

Tom Waits'den Philip Glass'a değin onlarca kişi Howl'u yorumladı, Howl bugün hala canlı ve yaşamın içine güçle karışmayı sürdürüyor.

Howl Amerikan edebiyatında bir dönüm noktası olmaktan çok yeni bir (şiir) çağın(in) başlangıcıydı da. Ki W.C. Williams'ın Ginsberg'in eserine önsöz yazması da çok şeyi sözlere gerek kalmadan ifade ediyordu.

Howl 7 Ekim 1955 senesinde Frisco’da Six Gallery’de ilk olarak okundu. Ve City Lights’dan basılmaya başlayacak olan Beat şairleri serisinin lokomotifiydi.

Neal Cassady, Jack Kerouac, William S. Burroughs, Peter Orlovsky, Lucien Carr ve Herbert Huncke Allen Ginsberg şiirinin ana figürleridir.

Ginsberg, şiirini III bölüme dağıtırken üç ayrı yapıyı serimlemiştir. İlk bölümde 1940 ve 50’lerin sahnesini gözümüzün önüne koyar; tüm figürlerini, şairleri, politik radikal noktaları, jazz müzisyenlerini psychedelic drugları ve açılımlarını, ikinci bölümde ise endüstriyel uygarlığı, peyote vizyonlarını ve Moloch’u Hebrew İncili’nin Leviticus kavramına-vadedilmiş ülke: Canan / Kenan-bağdaşık olarak koyar sahneye. Üçüncü bölümde ise Carl Solomon ve klinik süreç üzerinde yoğunlaşır.

“Footnote” ise tekrarlardan oluşan her şeyin kutsallığına dair bildirisel bir mantradır.

Howl’a değinen bir giriş yazısında yapılması gereken yegâne şey şiirin yazıldığı bu kişinin kimliğine dair somut bilgiler vermektir:

Carl Solomon 30 Mart 1928’de Bronx / New York’ta doğdu. 1939’da babasının ölümünden sonra depresyona girdi. “Sonunda tam bir keşmekeşe dönüşen disiplinsizlik ve ve zihinsel maceralara sürüklendim” der.

Solomon, liseden on beş gibi size tuhaf gelebilecek bir yaşta mezun oldu ve New York City College’a kaydoldu. Fakat 1943’te Birleşik Devletler Donanması’na katılmak üzere okuldan ayrıldı. Denizci olarak Polonya, Yunanistan,

İtalya ve Fransa'ya yolculuk etti. Fransa'da André Breton'un sürrealist sergisini, Jean Genet'nin ilk tiyatro oyununu gördü ve Antonin Artaud'dan şiirler dinledi. Solomon, dadaist ve sürrealist şiirler okumaya başladı; kendisini Kafka'nın kahramanı K ile özdeşleştirerek deli olduğuna karar verdi. 1949'da, yirmi bir yaşına bastığında, New York'taki Psikiyatri Enstitüsü'ne yattı ve şok tedavisi görmek için gönüllü oldu.

Solomon'un biyografi yazarı Tom Collins'e anlattığına göre, insülin şok tedavisinden çıktıktan sonra, yeni bir hasta olduğunu düşündüğü birini gördü. Bilinci açılırken şöyle mırıldandı: "Ben Kirilov." (Dostoyevski'nin Ecinniler'indeki nihilist.) Allen Ginsberg'in cevabı "Ben de Mişkin" (Budala'nın kahramanı) oldu. Ginsberg, Solomon'un şok tedavilerinden sonra söylediklerini not ediyordu. Daha sonra bu sözleri -"pubic beards" ve "lunatic Saint" gibi- Howl for Carl Solomon'a dahil etti.

Solomon hastaneden ayrıldıktan sonra, karton kapaklı kitaplar basan amcası A. A. Wyn için çalışmaya başladı. Burroughs'un Junky'sini ve Kerouac'ın 36.5 metre uzunluğunda şeffaf kopya kâğıdı rulosuna yazılmış On The Road'ı bastı.

Solomon, Pilgrim State Hospital, Suggestions to Improve the Public Image of the Beatnik ve The Class of '48'in de içinde bulunduğu ilk kitabı Mishaps, Perhaps'i 1966'da yayımladı.

Pilgrim Devlet Hastanesi isimli metninde Carl şunları yazdı:

“Birisi Pilgrim’e girer, sanki ölü-evidir orası. Birisi koğuştta oturup bekler. 5 doktor çıkagelir, hastanın gözleri nemlenir.

Şok tedavisi hazırlanır. Biri uyanır, şaşkın.

Allen gelir ve der ki, “Atışmayın onlarla. Ne derlerse yapın.”

Zaman yeniden gösterir yüzünü. Eve gitme vakti. Kadınlarla yatmak yıpratmıştır sizi. Sonra bir an düşünürsünüz, “Mademki bir yazarsınız, bir şeyler yapmalısınızdır.”

Şu sözünü ettiğiniz Nerval ve Proust’u çözmek zor olmalı.

Arap kökenli genç bir adam yaşıyor size. Nasser’den söz ediyor ve başlıyor Sami karşıtı bir hakarete.

Dr. Reth ise Romen-Yahudisi kökenli genç bir adam. Anladığım kadarıyla, kurumdaki diğer doktorlardan daha parlak bir özgeçmişe sahip.

‘Tristan Tzara’ diyorsunuz ona, şıp diye anlıyor. Grup terapisi uzmanlık sahası. Hastalar geliyor ona, birbirlerini parçalara ayıran hastalar. Terapi seanslarında kıyametler kopuyor.

“Solomon, sen iyileşmek istemiyorsun, senin tek derdin belaya bulaşmak.” Püskürtüyor, çocuğu yere seriyorum. “Geberteceğim onu, ucunda Matteawan’a gönderilmek olsa da.”

Bir sohbetimizde Bodenheim’ın katili Weinberg’i tanıdığını ifşa etmişti bana. Bodenheim’ın homoseksüel olduğunu ileri sürüyor Davis.

Midem bulanmakla beraber reddediyorum bu iddiayı.

Yıllar sonra köye dönünce Bodeinheim'ın isminin lekesiz olduğunu gördüm. Davis Pilgrim'den kaçmış. Başına ne geldiğini bilmiyorum, ama o yüzü hiç unutmadım. İnsanlıktan çıkmıştı o.

Onu Corso'ya benzetirdim, her ikisi de devrimci şahsiyetlerdi güya. Corso'ya yeniden rastlayınca fikrimi değiştirdim. Corso bir edip ve imanlı bir Katolik'tir.

Benim neslimin genç erkekleri arasındaki suç eğilimine galebe çalmak imkânsızdır. Topumuz sokak çocuğuyuz. Beleşçilik kanımıza işlemiş. Gide ve Cocteau'ya sorun bizi. Genet'nin Fransızcasından yararlanmak için beni tercih edin, bütün mesele bu. Bir başkasını kendinize kul-köle yaparsanız, Tanrı sizsiniz.

Ah! Şu aptalca lisan. Hemingway bir mermiyle tahalüköyü boyladı. Camus araba kazasında öldü.

Hepsi bir yana, Artaud ölümünden on yıl sonra moda oldu alay edilen bir kaçık olarak.

Berchtesgaden. Führer (Adolf Hitler) ve sarışın çocukları. Şu sahneye yeni çıkan Castro adlı adam da kim? Köyde siyasetle pek haşır neşir yeni genç komünist bilmişler türedi.

Onları anlayamasam da iyi adamlar.

Kennedy bunca olan bitenden sonra pek iyimser görünüyor. Kim bilir, hayatıma bir tür saygınlık katacak belki de. Kabineye bir Yahudi atadı bile.

O bir Katolik aslen. Amerikan halkının nezdinde demokratik düşüncenin öncüsü. Günlük hayattaki Nihilizm (hiççilik)'in tersine demokrasi. Ümit yahut ümitsizlik. ..."

Solomon, Howl'un "I saw the best minds of my generation destroyed by madness starving hysterical naked" dizesinde (giriş dizesi) kemikleşmiştir.

Tıpkı "Draggin themselves though the negro streets at down looking for an agry fix" de (yukarıdaki dizinin hemen ardından gelen sıra) Harlem, Time Square ve adamı Huncke'den ve dönen junk ortamından bahsettiği gibi.

Şiirinde "starry dinamo" "machinery of night" gibi ifadelerle Dylan Thomas'a da göndermeler yapan Allen Ginsberg'in hele ki 55'te D.T. ve W.C. Williams'dan ne denli etki ve öykünüş içinde olduğunu biliyoruz.

Bir diğer önemli husus da Howl şiirinin kuşağın diğer bireylerinin yaşamlarından -yani eserlerinden- anekdotlar barındırmasıdır. Kerouac'ın eserleri başta olmak üzere Philip Lamantia'yı da sayarak listeye kuşağın tüm "gerçek üye"lerini dahil etmemiz gerek.

Örneğin Jack'in Visions of Cody'si Howl adına önemli bir kaynaktır. Metnini uzun zaman içinde ve detaylarla örer Ginsberg, Kerouac'ın mektuplarından cımbızla çekilmiş kelimeler çok az okuyucunun farkına vardığı çok önemli detaylardır.

Bu kurgu mantığıyla ilginç bir kolaj formuna da sahiptir Howl. Howl bu anlamda aşırı denebilecek denli "kapalı" bir şiirdir, açıkçası; Ginsberg'in kendi yazdığı notları olmasa (bkz; bu pasajın son cümlesi) kuşağın yazarlarının bir kaç haricinde okuyucunun -ki özellikle Türkiye'de- Howl'dan bir şey anlaması imkânsız olurdu. Çeviride "bi-rebir" Allen'a sadık kaldığımdan dolayı açıklayıcı ve kavrayıcı olacak kelimeleri dahi hiçbir şekilde kullanmadım,

aşırı uğraş, şiirin çevirisinin şiirin anlaşılabilmesi noktasında olumlu bir etken olsa da özellikle ilk bölümdeki “yaşanmışlıklar”ın şifrelenmiş bir şekilde ortaya konması gene de kuşağı “gerçek anlamda”yı bırakın arkeolojik bir anlamda tanımayan insanlar için anlaşılması imkânsız bir hale getirmektedir. Bu sebepten dolayı eserin sonunda şerhvari bir ek bulacaksınız.

Sıralı olarak gidersek soğuk savaş ve savaş sonrası dönem ve dönem siyasetinin anarşist ve benzeşik aktivist hareketlerin ve elbet kendi başına Vietnam Savaşı’nın, öğrenci hareketlerinin de Howl’un oluşumunda ve dahi beslenmesinde tematik önemi söz konusudur.

Kerouac’ın benzedrininden Burroughs’un junkına ve o dönemindeki çalışmaları Yage Letters ve Queer’e (bkz. 6:45 Yayıncılık) ve de Huncke’nin cümleleri ve kokain nabzına dek tüm girişatın Howl’da izini sürmek mümkün.

Howl şiirinin en önemli özelliği elbette ki kendi içindeki müzikal ritim yapısı ve bu ritmine bağlı olarak spontane gelişen “akış” ve “anımsamaya bağlı yazın” şeklidir. Ginsberg’in ünlü şiiri, Kerouac’ın On The Road²’unun nazımdaki karşılığıdır. Ginsberg 1959’da şiir anlayışı hakkında yazdığı bir yazıda şöyle der: "Vurguyu korumak, ölçüyü tutmak, geri dönmek ve yeni bir yaratım hattına doğru havalanmak için bir üs olarak kullandığım 'onlar' sözcüğüne dayandım" Howl’un sözel tekniği, rahatlıkla, Charlie

² Kerouac’ın On The Road eserini Türkçe olarak <http://groups.yahoo.com/group/645group/files/> linkinden indirebilirsiniz.

Parker'ın aynı tema üzerinde dönerek doğaçlama yaptığı, bir nefes aralığında sonra yeniden başka bir doğaçlamaya geçtiği, herhangi bir parçasıyla karşılaştırılabilir. Yine de Ginsberg söz konusu şiiri yazarken aklındakinin daha çok Lester Young olduğunu söyler. Şaire bakılırsa bu aklı Kerouac'tan almış, daha doğrusu şiiri Young'ı ona ilk dinleten Kerouac'ın sayesinde yazmıştır. Burada yukarıda çok önemi olan bir cümleye geri dönmek istiyorum: "Vurguyu korumak, ölçüyü tutmak, geri dönmek ve yeni bir yaratım hattına doğru havalanmak için bir üs olarak kullandığım 'onlar' sözcüğüne dayandım" Bu ifade gerçekten çok önemli, zira orijinal dilinden şiiri okurken "who" kelimesinin gücünü ve dengeleyici görevini ve bir o kadarda kuvvetini hissediyorsunuz, Howl sesli, soluksuz, eslerle, jazzımtrak okunması hatta yüksek sesli okunması gereken bir şiirdir. Eserde gramer problemini elimden geldiğince ortadan kaldırırsam da İngilizcede dizelerin başlangıcı olan bu kelime bizim metnimizde doğal olarak "yapanlar, "edenler" vb. şeklinde kullanıldı. Burada okuyucu için ikinci bir okuma tekniği sunmak mümkün, ilk bölümün dize başlarına "kim" koyarak da dize sonlarındaki "onlar"ı atmak kaydıyla farklı bir ritimde okuma yapmak mümkün. Ama kesinlikle biz kitabı hazırlarken akışkanlığı bozmayacak en uygun düzenekte düzenledik ve elinizdeki formatın en ideal okuma biçimi olduğunu söylemeliyiz.

Howl'un halüsinatif bir metin olduğunu söylerken (söyledik mi) kastettiğim şey ilaçlar değildir elbet, metnin kendisi bu etkiye sahiptir ve okuyucuya uzak ve yabancı ve dahi anlamsız gelecek ifadeler bu yapıdan kaynaklanmaktadır. Bu anlamda Howl'daki birçok betimleme

ve benzetme de bu zihin akışkanlığı ve anımsayıştan taban bulur.

Howl'un bir özelliği de dönemin kültürü hakkında önemli ve özel ve de tarihsel bilgileri minik detaylar şeklinde sunmasıdır: Fugazzi'den Jukebox'a, kendi içsel yaşamlarından aile yapısına, amerikan pop kültürüne ve edebiyat dünyasına, devletin hastane yapısı ve hasta tedavi zihniyetine, Elizabeth'in amına, Walt Whitman'ın şiirine dönemin sosyo-politik yapısına, Kızılderili vizyonlarından zen eğitime, Burroughs'un uyuşturucu seyahatlerinden Neal ve Jack'in yol yazınlarına değin kent yaşamının da nabzını hiç elden bırakmayan bir "beat arkeolojik kazı hasası"dır Howl.

Son olarak çeviri hakkında bir şey söylemek gerek: Öncelikle; az-çok yardımı dokunan herkese teşekkür etmeliyim (Melis Oflas, Kerem Koç, Liv Tyler, Mayıs Süreç-aka imam mey-, Emre Aydın vd...)

Bu çevirinin kusursuz olduğunu iddia etmek şiir çevirisinin kusursuz olabileceğini iddia etmekten daha da aptalcadır. Lakin birazdan "howl" uyacaksınız.

ş.e

ULUMA

Carl Solomon
İçin

I

gördüm kuşağımın en iyi beyinlerinin çılgınlıkla yıkıldığını, histerik çıplaklıkla aklıktan geberdiğini,
zenci sokakların şafağında gördüm onları bozuk kafalarıyla mal ararken,

gecenin makinesinde yıldızlı dinamo ile eski cennetsel bağ için yanıp tutuşan melek kafalı hipsterler,

yoksulluk ve paçavralar ve sahte gözlerle şehirlerin üstünde yüzen sıcak suyu olmayan ucuz odaların doğa üstü karanlığında yükseğe doğrulup sigara içerken jazzı seyrederler,

Yaradan'ın cennetinde zihinleri apaçık olanlar aydınlatılmış ucuz çatı katlarında ve yeraltılarında Muhammed'in dolaşaduran meleklerini görenler,

Arkansas ve Blake-ışığı trajedisi arasından parlak ifadesiz halüsinatif gözlerle bilgi savaşının üniversitelerinden geçip gidenler,

akademilerden delilik ve ahlaksızlığa düzdükleri methiyeleri kafatası üzerindeki pencerelerde yayınladıkları için tekme yiyecekler,

parasını çöp sepetlerinde yakarak ve dehşeti duvardan dinleyerek tıraşsız odalarda don gömlek sinenler,

apış arasındaki marhuanayla Laredo'dan dönerken New York'da içeri tıkılanlar,

ucuz otellerde ateş yiyenler ya da Paradise Alley'de

terebentin içenler, ölüm, ya da geceden geceye gövdelerini
arafta bırakanlar,

düşlerle, ve uyuşturucularla, uyandıran kabuslarla,
alkol ve sik ve sonsuz taşaklarla,

rperen bulutların emsalsiz kr sokakları ve Canada
ve Paterson'un kutuplarına doğru sıçrayan aradaki zama-
nın hareketsiz dünyasını aydınlatan aklın şimşegi,

geçitlerin peyote dayanışması, arkabahe, yeşil, ağaç,
mezarlık sabahları, çatı katlarında şarap kafası, kafaları iyi
olduğu esnada çıktıkları zevk gezilerinde mahallelerin
dükkanlarının vitrinlerinde trafik ışıkları gibi yanıp sönen
neonlar, güneş ve ay Brooklyn'in sert kışının alacakaranlı-
ėındaki ağacın titremesi, esrar külünün laneti ve aklın yüce
ışığı,

hayvanat bahçesi ışığının i karartıcı parlaklığında
boğazları paramparça ve kasvetli beyinleri örselenmiş,

benzedrine boğulmuş halde rayların ve ocuk sesleri-
nin gürültüsü arasında titreyerek

Battery'den Bronx'a sonsuz bir gidiş için kendilerini
yeraltında zincirleyenler,

gece boyunca Bickford'da loş ışığın altında dibe vur-
muşasına gömülüp kalanlar ve dışarı çıkanlar ve gün or-
tasında ıssız Fugazzi'de bayat bira içerek otomatik plak a-
larda atırtıları dinlemeye mahkum olanlar,

yetmiş saat durmaksızın konuşarak, parktan mekana,
mekandan bara, bardan Bellevue'ye Belleuve'den müzeye,
müzeden Brooklyn Köprüsüne

ayın ötesinde/ki Empire State'in pencere pervazla-
rından sarkan yangın çıkışından atlayan platonik belagati-
lerin yitik bölüğü,

olayları ve anıları ve anekdotları ve görme zevkini ve

hastane şoklarını ve cezaevlerini ve savaşları bağırıp çağırıp fısıldayıp kusarak konuşanlar,

yedi gün yedi gece harap olmuş anımsamalarıyla parıldayan gözlerle kaldırımların üzerini örten mağlup sinagog eti,

artlarında Atlantic City Hall'ün belirsiz resminin kartpostalını iz bırakıp

Zen New Jersey'i terk ederek hiçbir yere doğru gözden yitenler,

kederli Doğunun sıkıntı veren terlemesiyle Tanca'nın kemik gıcırdatanları,

Çin'in migreninden mustarip, iç karartan döşemesiyle Newark'ın boktan bir odasında esrarın etkisiyle pelte-keleşenler,

geceyarısı demiryolu boyunca oradan oraya amaçsızca gidip gelen yurtsuzlar, hiç kalp kırmadan çekip gidenler, gece, yükvagonlarında yükvagonlarında yükvagonlarında sigaralarını yakanlar,

eroin için para sızdırmaya çalışarak dalavereyle, yalnızlık hissi veren çiftliklerinden geçenler büyükbabanın,

Kansas'ta kozmosun tinlerinde vızıldayıp ayaklarına değin titrediklerini hissettiklerinde Plotinus Poe St. John üzerine kafa yorup haç çıkarıp telepati, bop ve kabala ile uğraşanlar,

Idoha sokaklarından birbaşına geçip giderek düşsel Kızılderili meleklerle düşsel Kızılderili melekleri arayanlar, parıldadığında Baltimor çılgına dönüp doğaüstü esrimeye dalanlar,

etkisiyle kış gecesinin ortasında sokak ışığının küçükkent yağmurunun

Oklahoma'nın Çin göçmeni herifleriyle limuzinlerde

takılanlar,

Houston'da aylak ve aç cansıkıntısıyla yalnızlığın jazz seks ya da çorba için takılanlar

Amerika ve Sonsuzluk hakkında tartışmak için parlak İspanyolların peşinden gidip,

Afrika'ya giden bir gemiye çaresiz kapağı atanlar,
artlarınca Chicago'nun mekanlarında yakılmış şiirle-
rin külünden lav işçi tulumlarının gölgesi ve döküntüler-
den başka hiçbir şey bırakmayarak Mexico volkanlarında
gözden yitenler,

Batı Kıyısı'nda F.B.I'ı soruşturarak sakallı ve kısa pan-
tolonlu büyük barışçıl gözleri ve cinsellik kokan koyu deri-
leriyle hatların ötesinde bildiri dağıtıp yeniden ortaya çı-
kanlar,

cigaralarını üstlerinde söndürerek Kapitalizmin ot
tezgâhını protesto edenler,

Staten Island feribotu bastırdığında korkunç sesini
Wall'un ve bastırdığında Los Alamos'un korkunç seslerini
feryat ederek çırılçıplak soyunarak Union Meydanı'nda
kıyakkomünist bildiriler dağıtanlar,

beyaz okullarında yerleşmiş çetelerin doğrulttukları
makinelere karşısında çıplak ve titrek ağlayarak yere yığı-
lanlar,

düzüşmeksizin haykırarak sevişmekten, "zık-
kım"lanmaktan ve oğlancılıktan başka hiçbir şey yapma-
dıkları için bir suçu olmayıp polisaraçlarında mest olmuş
halde enselerinde dedektifler bitenler,

metroda dizlerine vurarak uğuldayanlar ve elyazma-
larına bir göz atıp siklerini pantolonları üstünden sıvazla-
dıkları için uzayıp gitmesi istenenler,

bi işleri olmadığından azizimsi motorculara götlerini

siktirip zevk çığlığı atanlar,

meleksi insanlıklarıyla uçanlar ve uçuranlar, Atlantik ve Karayip aşklarını okşayan denizciler,

gölbahçelerinde, halk parklarının çimlerinde ve mezarlıklarda önüne gelen herkese özgürce spermelerini attırarak sabah akşam otuzbir çekenler,

durmaksızın hıçkırarak tükenenler, kıkırdayıp coşarken sarışın & çıplak bir melek artlarında belirdeğinde deşmek için onları palasıyla, bir Türk Hamamının odasında mahvolanlar,

aşkoğlanlarını kaderin şirret üç ihtiyar kaşarına, heteroseksüel doların tek gözlü kaşarına, dölyatağından göz kırpan ve kıcını kırıp oturmaktan,

dokuma tezgâhındaki aydınlanmış altın sarısı ipleri kırpılmaktan başka bir şey yapmayan tek gözlü kaşara kapırtırlar,

doyumsumca ve esriyerek çiftleşenler bir bira şişesiyle bir sevgiliyle bir sigara paketiyle bir mumla ve yataktan düşenler,

ve zemin boyunca yuvarlanıp salonu sürüklenerek devam edip duvarın dibine yaslanarak son amcık vizyonu ile nihayetinde kendinden geçenler ve bilincin son attırımından sıyrılarak gelenler,

günbatımında milyonlarca kızın amcıklarını akıtanlar ve sabah yeri gözleri kıpkırmızı olsa da gündoğumunun deliğini de sulandırmaya hazır olanlar, ahırlarda götleri alevlenenler ve göllerde çıplak olanlar,

sayısız çalıntı gecearabasıyla Colorado'da bir boydan bir boya orospulukla hayat sürenler,

N.C, bu şiirin gizil kahramanları, yarakadam, Denver'ın Adonis'i, yemek vakti arkabahçede sayısız kıza

döşeyerek akıtanlar, sinemanın arka koltuklarında takanlar, sarsakça yan yana dizilenler, dağların tepelerinde mağaralarda bildik; sıska garson kızlarla ıssız yol kenarlarında oynayanlar- elbiselerini yukarı sıyrarak & bilhassa kıyı benzin istasyonları tuvaletlerinde “tekbencilik” yapanlar & memleketin çokça ıssız yollarında; solgun demode büyükleş sinemalarında, düşlerini değişenler, ansızın Manhattan’da uyananlar ve kendilerini bodrum katlarından dışarı atarak, kalpsiz Macar şarabının tüketmişliği ve 3. caddenin demir düşlerinin dehşetiyle işsizlik maaşlarını almak adına, büroya dek tökezleyerek yürüyenler,

Tüm bir gece boyunca karla kaplı iskelelerde kan dolmuş ayakkabılarıyla yürüyüp, East River’da arzu dolu esrar odalarının kapılarında açılması için bekleyenler,

Hudson kanyonunun dik kayalıklarına kurulu evlerinde ayın savaş zamanı ışığına benzeyen projektörün mavi ışığında büyük intihar dramaları yaratanlar & başlarında defne taçlarıyla unutulacak olanlar,

Düşlerinde kuzugüveci yiyenler ya da Bowery nehri- nin çamurlu sularında yengeç lüpetenler, sarma kâğıdı ve kötü müzikle mal satıcılarının arabalarında sokakların romansına ağlayanlar,

Bir köşede oturup köprü altının karanlığında nefes alanlar, tavanalarında klavsenle orgazm olanlar,

Teolojinin turuncu sandığıyla tüberkülozlu bir göğün altında alevlerle taçlanmış Harlem’de altıncı katta öksürüğe boğulanlar,

Gece boyunca sihirli sözlerle esriyip sallanıp yuvarlanarak bir şeyler karalayanlar, tan ağarmasının sarılığında anlamsızlığın şiirini yazdıklarını görenler,

Salt bitkisel bir krallık düşleyip de çürümüş hayvanlar

ciğer yahnisi yürek paça pancar çorbası ve Meksika pizzası
pişirenler,

bir yumurta peşinden et kamyonlarının altına dalan-
lar,

saatlarını çatılardan fırlatarak zaman dışı sonsuzluğu
seçenler & sonraki on yıl boyunca her gün çalar saat sesine
uyanalar,

art arda en az üç defa bileklerini kesip de başarılı olamayan
ve vazgeçip mecburen içinde yaşanıp mızızlanacakları
bir antikacı dükkânı açanlar,

kurşuni dizelerin patlamaları & cepleri dolmuş moda-
cıların kafa ütileyen safsataları & reklamcılığın ibnelerinin
nitrogliserin çılgınlıkları & zeki editörlerin fesatlığının zehirli
gazında Madison Avenue'da uyduruk elbiseleri içinde ya-
narak tükenenler, ya da Mutlak Gerçek'in taksicilerinin
sarhoşlukla çarpıp yere devirdikleri,

Brooklyn Bridge'den atlayanlar, bu gerçekten oldu ve
yitik adımlarla yürüyenler Çin mahallesinin büyüünde
ruhları kendinden geçenler

yol boyu çorba & yangın kamyonları, beleş bira yok,
umutsuzluk içinde pencerelerden dışarı country söy-
leyenler, metro kapılarından fırlayanlar, pislik Passaic du-
rağında atlayanlar, zencilerin üzerine atılanlar, tüm sokak
boyu ağlayanlar, yalınayak şarapkadehi kırıkları üzerinde
dans edenler, 1930'ların Avrupasının nostaljik tükenmiş
Alman jazz fonograf kayıtlarını paramparça edenler, viski-
yi tüketip inleyerek ısırap içinde iğrenç tuvaletlerde çık-
aranlar, kulaklarında inlemeler ve uğultusu devasa buhar
kazanlarının.

geçmişin seyahatlerinin otoyollarından aşağı uçar gibi
birbirlerini Golgotha'ya taşırcasına yol alanlar hapis-yalnız

uyanık veya Birming- ham jazzın vücut buluşu, sonsuzluğu bulmak için benim bir vizyonum ya da senin bir vizyonun ya da onun bir vizyonu var mı diyerek tüm ülkeyi arabayla yetmişiki saatte katedenler, Denver'a yola çıkanlar, Denver'da ölenler, Denver'a geri dönenler & boşyere bekleyenler, Denver'ı bekleyenler & kuluçkaya yatanlar & Denver'da yalnız kalanlar ve sonunda Zamanı keşfetmek için uzayıp gidenler & şimdi Denver bu kahramanları için yalnızlıktan sıkın, Ruh bir saniyeliğine de olsa saçlarını halelendirene dek ışı- ğıyla umutsuzca katedrallerde dizleri üzerine çökerek bir- birlerinin kurtuluşu ışık ve sineler için yakaranlar, parçalanmış zihinleriyle altın gibi kafaları yüreklerinde gerçeğin tılsımı cezaevinde imkansız suçlar için beklerken Alcatraz'a tatlı blueslar düzenler,

bir alışkanlığı yetiştirmek için Mexico'ya ya da Rocky Dağ- larına Buddha'yı yumuşatmaya ya da oğlanlar için Tanca'ya ya da kara lokomotif için Güney Pasifik Hattı'na ya da Narkissos için Harvard'a mezarlıktaki papatya öbek- leri için Woodlawn'a çekilenler, radyoyu hipnotizmayla suçlayarak akılsızlığı davası açıl- masını talep edenler ama delilikleriyle elleriyle kararları askıda bırakan bir jüriyle kalakalanlar, New York Şehir Kolejinde Dadaizm sunumu yapanların üzerine patates salatası atanlar ardından tıraşlı kafalarıyla ve intiharın soytarı söyleviyle akılhanesinin granit ba- samaklarında lobotomiye kuvvetle istek duyanlar,

ve bunun yerine kendilerine İnsülin ve Metrazol şok terapisi elektrikli su terapisi psikoterapi meşguliyet terapisi masa tenisi & hafıza kaybının somut boşluğu sunulanlar,

katatoni içinde kısısüreliliğine duralarken şakası olmayan bir karşıkoşuyla yalnızca sembolik bir pinpon masasını devirenler,

yıllar sonra kandan peruklarını saymazsak geriye kel dönenler, Doğunun kaçıkent koğuşlarında salt delirmişlerde zuhur eden kötü kader esriklik içerisinde parmakla(n)mak,

Pilgrim State'in Rockland'in ve Greystone'un kokuşmuş koridorları, ruhlarının gölgeleriyle ağızdalaşına girenler, geceyarısı aşkın topraklarında-dolmen setleri üzerinde bir başına sallanıp yuvarlanarak, yaşam düşü bir kabus, vücutları ay denli ağır taşa dönenler, nihayetinde anayla*****, ve ucuz apartman dairesinin penceresinden fırlatılmış son fantastik kitap, ve sabahın 4ünde kapatılmış son kapı, ve cevaben şiddetle duvara çarpılmış son telefon, ve zihinsel mobilyası son parçasına dek boşaltılmış son döşeli oda, gömme dolapta tel askıya iliştirilmiş kağıttan sarı bir gül, ve bu düşsel bile olsa, hiçbir şey ama küçük umut dolu bir sanrı işte-ah, Carl, sen güvende değilken ben de güvende değilim, ve şimdi sen gerçekten zamanın tüm pisliğinin içindesin-

ve bundan dolayı buz tutmuş sokaklar boyunca koşanlar, elips katalog metre titreşen düzlem kullanımının simyasındaki ani parıldamaya takıntılı,

hayal kurup bitleştirilmiş imgeler boyunca zaman ve uzayda somutlaştırılmış geçitler açanlar ve 2 görsel imge arasında ruhun başmeleğini kapana kısırtanlar ve doğadaki elementlerin özlerini birleştirip Pater Omnipotens Aeterne Deus'nun heyecanıyla coşup bir sıçrayışta bilincin ismini koyup çizgisini belirleyenler,

yoksul beşeri nesrin ölçü ve söz dizinini yeniden ya-

ratmak için ruhlarında kafalarındaki çıplak ve sonsuz düşünüşün ritmini uyumlu kılacak ikrarı reddederek huzurumuzda dilleri tutulmuş ve zeki ve utançla titreyerek ayakta dikilenler,

Zamandaki kaçık serseri, ve kutsanmış melek, bilinmeyen, yine de ölümden sonraki zaman boyunca söylenecek ne varsa koyanlar ortaya,

Ve jazzın hayaletimsi giysisiyle orkestranın altın rengi nefesli borularının gölgesinde yeniden dirilerek doğrulanlar ve Amerika'nın çıplak zihninin aşk için çektiği ıstırapları, kentleri son radyosuna varasıya paramparça eden eli eli lamma lamma sabacethani cıglığıyla üfleyenler saksafonu parçalanarak vücutlarından çıkartılmış yaşam şiirinin saf kalbiyle ki bin yıl afiyetle yenir.

II

Alüminyum ve çimentodan nasıl bir sfenkstir ki kafataslarını açıp parçalamış beyinleri ve ingeleri yiyip bitirmiş?

Molok! Yalnızlık! Pislik! Çirkinlik! Külkovaları ve elde edilemez dolarlar! Merdiven diplerinde çocuk çığlıkları! ordularda hıçkırarak ağlayan oğlançocukları! Parklarda gözüyaşlı ihtiyar adamlar!

Molok! Molok! Kabus Molok! sevgisiz Molok! Zihinsel Molok! Molok ezici yargıcı insanların!

Molok akıl almaz zindan! Molok kurukafa bayrağı çekilmiş ruhsuz hapisane ve elemelerin kurultayı! Yapıları yargı olan Molok! Savaşın sayısız taştan abidesi Molok! sersemlemiş hükümetler Molok!

zihni salt bir makine olan Molok! damarlarında kan yerine para dolaşan Molok! parmakları on ordu olan Molok! göğsü kendi cinsinin etini tüketen bir dinamo olan Molok! kenarlarından dumanlar tüten bir gömüt olan Molok!

Molok gözleri binlerce kör pencere! uzun sokaklarında ebedi Yahovalar gibi gökdelenler dikilen Molok! sis içindeki fabrikalarında düş kurup cavlağı çeken Molok! devasa bacaları ve antenleriyle kentleri taçlandıran Molok!

Sevdası sonsuz petrol ve taş olan Molok! ruhu elektrik akımı ve bankalar olan Molok! yoksunluğu dehanın sureti olan Molok! yazgısı cinsiyetsiz bir hidrojen bulutu olan Molok! Molok adı us olan!

Molok içinde yapayalnız oturduğum! Kendinde melekleri düşlediğim Molok! Molok Delirdiğim! Sikemiciyim Molok'ta! Aşksız ve erkeksizim Molok'ta!

Molok ruhuma çok önceleri giren! Molok içinde gövdesiz bir bilincim ben! Molok beni doğal esirliğimden korkutan! Kendimden geçtiğim Molok! Uyandığım Molok! Gökyüzünden boşalan ışık!

Molok! Molok! Robot apartmanlar! görünmez banliyöler! hazine çatıkları! kör sermayeler! şeytansı endüstriler! hayaletimsi uluslar! mağlup edilemez tımarhaneler! granit yaraklar! canavarca bombalar!

Onlar Cennete kaldırırken Molok'u parçaladılar sırtlarını! Kaldırım taşları, ağaçlar, radyolar, daha bir dünya şey! zaten varolan ve hep içinde olduğumuz şehri Cennete kaldıranlar!

Vizyonlar! kehanetler! halüsinasyonlar! mucizeler! esrimeler! Amerikan nehrinde batıp gitti!

Düşler! tapınmalar! aydınlanmalar! dinler! bir gemi yükü duygu zırvası!

Kirişikirmalar! nehrin diğer tarafına! evirip çevirmeler ve çarmıha germeler! tufana kapılıp gitti! Yükselmeler! Anlık tanrı görümleri! Umutsuzluklar! On yılın hayvani çılgınlıkları ve intiharlar! Bellekler! Yeni aşklar! Kaçık nesil! Zamanın kayalıklarından aşağı!

Gerçek kutsal kahkaha nehirde! Gördüler her bir şeyi! vahşi gözler! kutsal haykırımlar! Çekip gittiler eyvallah deyip! Atladılar çatıdan! ıssızlığa! el sallayarak! yanlarında çiçeklerle! Nehre doğru! sokağa!

III

Carl Solomon! Seninleyim Rockland'da
benden daha kaçık olduğun
Seninleyim Rockland'da
fazlasıyla tuhaf hissettiğin
Seninleyim Rockland'da
annemin gölgesine öykündüğün
Seninleyim Rockland'da
on iki sekreterini öldürmüş olduğun
Seninleyim Rockland'da
o görünmez nüktedanlığınla güldüğün
Seninleyim Rockland'da
aynı korkunç daktiloda büyük yazarlar olduğumuz
Seninleyim Rockland'da
vaziyetin ciddileştiği radyodan bildirilen
Seninleyim Rockland'da
kafatasındaki melekelerin zeka asalaklarını artık içeri
sokmadığı
Seninleyim Rockland'da
Utika'nın evlenmemiş kadınlarının göğüslerinden
karnını doyurduğun
Seninleyim Rockland'da
Bronx'un kartal bedenli kadınlarının vücutlarında ke-
lime oyunları ile eyleştiğin
Seninleyim Rockland'da
Cehennemin dipsiz kuyularında asıllı bir pingpong
maçını kaybettiğinden deligömleği içinde feryatlar ettiğin
Seninleyim Rockland'da
katatonik bir halde takıldığın piyanonun başında ru-
hun masum ve ölümsüz olduğunu donanımlı bir tımarha-

nede asla imansız ölmemesi gerektiğini söylediğin
 Seninleyim Rockland'da
 elliden fazla elektroşokla ruhunun hac yolunda geril-
diği çarmıhtan bedenine asla yeniden dönmeyeceği
 Seninleyim Rockland'da
 doktorlarını akıl hastalığıyla itham edip ulusalcı faşist
Golgotha'ya karşı sosyalist İbrani devrimi entrikaları çe-
virdiğin
 Seninleyim Rockland'da
 Long Island göğünü yarıp insanüstü kabrinden çık-
arak yeniden dirilteceğin kendi yaşayan insan İsa'nı
 Seninleyim Rockland'da
 yirmi-beş-bin çılgın yoldaşla hep bir ağızdan
Enternasyonel'in son kıtasını söylediğimiz
 Seninleyim Rockland'da
 Birleşik Devletleri öpüp sarmaladığımız çarşaflarımız
altında o Birleşik Devletlerin alışkanlık yaptığı öksürüğüy-
le gece boyu bizi uyutmayacağı
 Seninleyim Rockland'da
 çatı katlarında tayyarelerin gürlemesinin şokuyla ruh-
larımızın ağır uykudan fırladığı meleksi bombaların yağ-
maya başlayıp hastane duvarlarının ısıdığı düşsel duvarla-
rın çöküp bir deri bir kemik kalmış lejyonların düşekalka
kaçıştığı! bitimsiz savaş! Merhametin yıldız pullu şoku!
kendinden geçtiğin zafer! soyun artık savaş elbiselerinden.
 Seninleyim Rockland'da
 rüyalarımnda üzerinde bir deniz yolculuğunun damla-
larıyla yürüdüğün Amerika'da bir Batı gecesinde gözyaşla-
rıyla otoyol kavşağındaki kulübemin kapısına vardığın

San Francisco 1955-56

HOWL'A DİPNOT

Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal!
Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kut-
sal!

Dünya kutsaldır! Ruh kutsal! Ten kutsaldır! Burun
kutsal! Dil, sik ve el ve götdeliği kutsal!

Her şey kutsaldır! Herkes kutsal! Her yer kutsaldır!
Her gün sonsuzluk! Her adam melek!

Kaçık olduğu sürece dört büyük melek kutsal! Sen ve
ruhum delinin kutsallığı kadar kutsal!

Daktilo kutsal şiir kutsal ses kutsal dinleyenler kutsal
esrime kutsal!

Kutsal Peter kutsal Allen kutsal Solomon kutsal
Lucien kutsal Kerouac kutsal Huncke kutsal Burroughs
kutsal Cassady kutsal gizli hayvan sikiciler ve ıstırap için-
deki dilenciler ve iğrenç insan melekler kutsal!

Kutsal tımarhanedeki annem! Kansas'taki atalarımın
siki de kutsal!

İnleyen saksafor kutsal! Kutsal mahşerî bop! Cazcılar
ot hipsterler barış & junk & sarma kutsal!

Kutsal gökdelen ve kaldırımların ıssızlığı! Milyonlarla
dolan kafeteryalar kutsal! Sokakların aşağısındaki gizemli
gözyaşı nehirleri kutsal!

Doyumsuz yalnızlık kutsal! Orta sınıfın büyük kuzu-
su, isyanın çılgın çobanı kutsal! Kim Los Angeles' ı Los
Angeles yapan!

Kutsal New York Kutsal San Francisco Kutsal Peoria
& Seattle Kutsal Paris Kutsal Tanca Kutsal Moskova Kutsal

İstanbul!

Kutsal zamanın sonsuzluğu kutsal sonsuzluğun zamanı kutsal boşluktaki saatler kutsal dördüncü boyut kutsal beşinci enternasyonal kutsal melekteki Molok!

Kutsal deniz kutsal çöl kutsal demiryolu kutsal tren kutsal görüler kutsal halüsinasyonlar kutsal mucizeler kutsal gözçukuru kutsal cehennem!

Kutsal bağışlama! Merhamet! İyilik! İman! Kutsal! Bizler! Bedenler! Kederli! Yüce!

Kutsal ruhun doğaüstü çokça gözalıcı yetenekli şefkati.

Berkeley '55

A handwritten signature in cursive script, reading "Allen Ginsberg". The ink is dark and the signature is fluid, with a long, sweeping tail on the final letter.

ALBÜM

Ginsberg'in baba tarafından büyükbaba
ve annesi; Picus ve Rebecca Ginsberg

**Mendel Livergant, Eugene, Allen,
Naomi ve Louis Ginsberg,
1936**

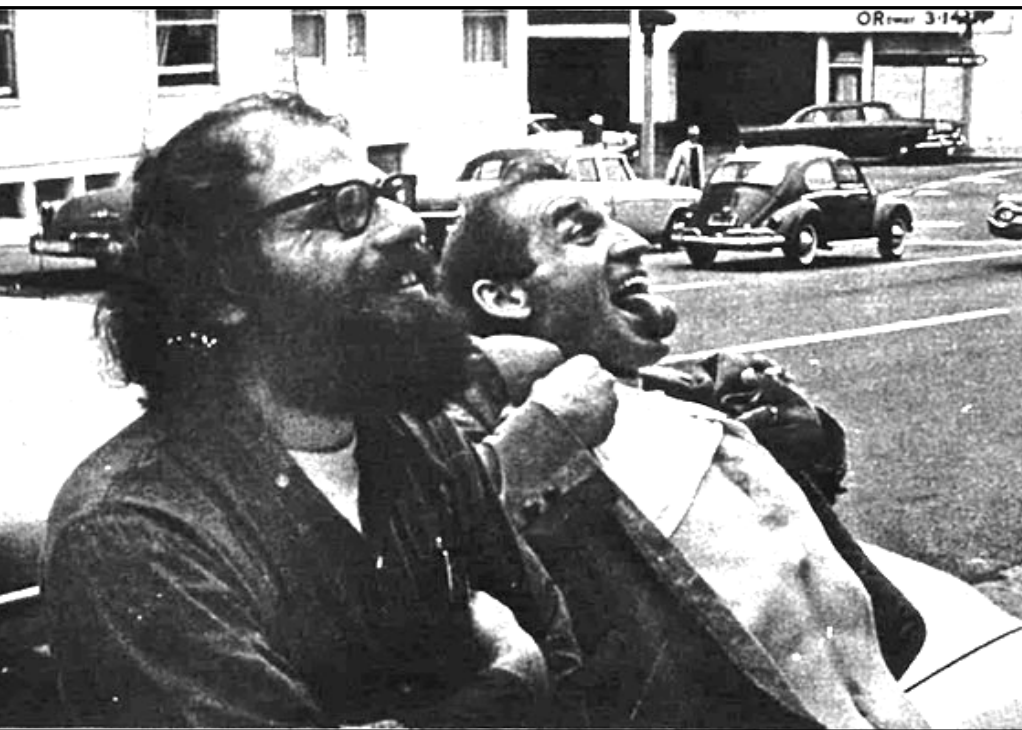
Jack Kerouac, Allen Ginsberg
ve William S.Burroughs,
yolun başı...

**Peter Orlovsky, William Burroughs,
Gregory Corso, Paul Bowles,
Allen Ginsberg (Tanca)**

Kerouac, Lucian, Allen

**Allen'ın şiirinde bahsettiği "Denver'ın Adonis'i,
Yarrak Adam": Beat Kuşağının Lokomotif,
Pompacıların Piri, Neal Cassady**

**Kuşağın en bi' "zen kaçığı", Kerouac'ın Dharma
Bums'ının başmeleği, Aziz,
Gary Snyder -ve hemen ardında Allen**

Lawrence Ferlinghetti Allen'la

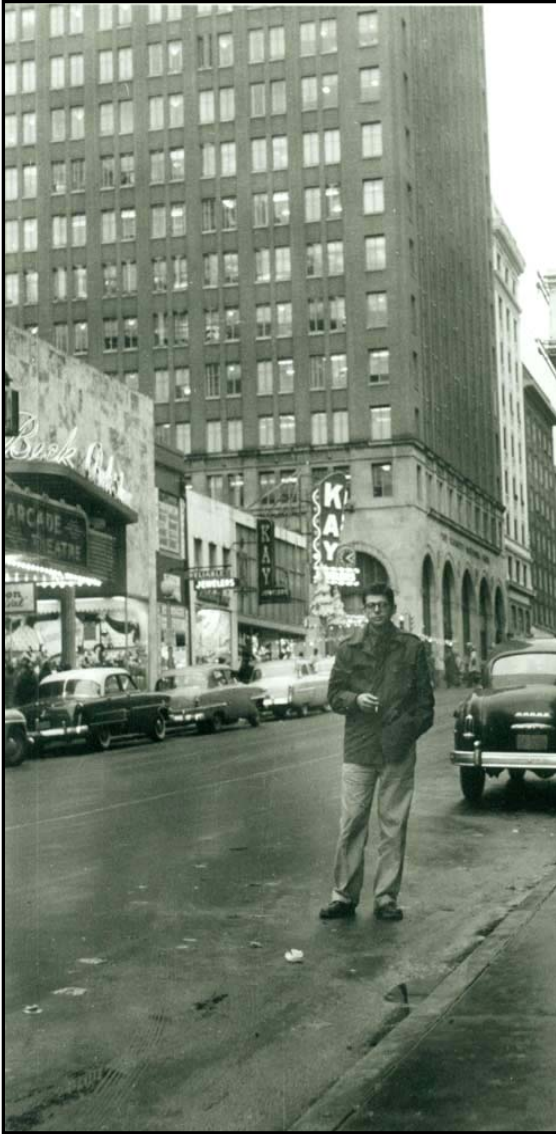
Huncke, Hurbert Huncke, Burroughs'u Eroinle tanıştıran adam, kokain müptelası, Time Square'ın en büyük piçlelerinden birisi, Kerouac'ın "beat" ifadesini bulmasının kökeninde yatan atamız. Yaşamı tüm bir Beat Kuşağını derinden etkiledi. Az önce okuduğunuz Howl şiirinin ana kahramanlarından biri.

Ve Carl Solomon, Howl'un yazıldığı kişi, giriş yazısında biyografisini bulabilir, atlayıp okumadıysanız modern dünya adına geri dönüp şiirin yazıldığı adamın kimliği hakkında üç beş cümle edinebilirsiniz.

Kendisi...

Gene
kendisi...

Howl odası...

Howl odası 2...

HANRAHAN'S LAW, SAN FRANCISCO CHRONICLE, 1957

Mahkeme sürecine ilişkin kupürlerden

JUNE: FERLINGHETTI ARRESTED

PAGE 2 SAN FRANCISCO CHRONICLE, Friday, June 7, 1957

FHE

Bookshop Owner Surrenders

Lawrence Ferlinghetti returned to the city yesterday and surrendered to police immediately on charges of selling "obscene" books in his Columbus Avenue shop.

As controversy over the case grew, Mayor George Christopher threw up his hands - in two different directions - at his press conference yesterday.

"I'm certainly opposed to censorship," he told reporters, but he added, "There is a very practical problem of law enforcement involving obscenity."

"Where is the line of demarcation? Is everything and anything supposed to go? Lewd shows are desired by some people but does that mean they're all right?" . . .

Ferlinghetti surrendered yesterday upon his return from a trip to Big Sur and his bail of \$500 was likewise posted by the Civil Liberties group.

Bookshop Owner Surrenders
SAN FRANCISCO CHRONICLE
June 7, 1957

Kupür 2

AUGUST: THE TRIAL BEGINS

SAN FRANCISCO CHRONICLE, Saturday, Aug. 17, 1957 FHE★★

Battle of the Books Is On

'Howl' Trial Starts ---A Sellout Crowd---

Continued from Page 1

skirmishing, the case of the people versus Ferlinghetti and Murao came to trial before Judge Horn. Both men waived a jury.

To the intense disappointment of a large crowd of Ferlinghetti's customers and friends, poetry lovers, intelligentsia, professional writers

Egypt Claims Syria Down U. S. Plane

LONDON, Aug. 16.—Two Egyptian news agencies reported today Syrian military aircraft forced down a United States plane on Syrian soil yesterday. The U. S. immediately denied it.

At the same time a diplomat in Rome, dis-

Kupür 3

'Howl' Not Obscene, Court Rules

WEATHER FORECAST

Bay Area: Fairly cloudy today and tonight. High: Friday, 67; 69-70, Sat.; 68 to 71. Low: Friday, 50 to 51; 50-51, Sat.; 51 to 52, Sunday. Wind: 17 to 21 miles an hour. Full Report, Page 11

San Francisco Chronicle

THE VOICE OF THE WEST

FINAL

THE YEAR No. 277

CCCCAAA

FRIDAY, OCTOBER 4, 1957

10 CENTS

Cityfield 1-1112

Racing Shutdown

State Money Crisis Threatened By Track Strike

By the Staff

SACRAMENTO (AP)—The strike which has closed all horse racing tracks in California, threatening a serious money crisis in the state, was called today by the State Finance Director, John H. Poirer, said today.

The cancellation of Saturday's fall meeting cut off its proceeds and put the state in a money crisis, Poirer said today.

The state's budget for 1958 is \$1.2 billion, Poirer said today. The state's income for 1957 is \$1.1 billion, he said.

The state's income for 1957 is \$1.1 billion, he said. The state's income for 1957 is \$1.1 billion, he said.

The state's income for 1957 is \$1.1 billion, he said. The state's income for 1957 is \$1.1 billion, he said.

'Howl' Not Obscene, Judge Rules

By the Staff

SAN FRANCISCO (AP)—The book "Howl" by Allen Ginsberg, which was banned from the public libraries and the city's library, was ruled today by a judge to be obscene.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

The judge ruled that the book was obscene and should be removed from the library.

Violence by Proxy

Hat in the Ring

Knowland Makes Formal Entry in Governor Race

By the Staff

SACRAMENTO (AP)—Gov. Wm. F. Knowland formally announced his candidacy for Governor today.

Knowland, 58, is a Republican and has served in the state legislature for 12 years. He is a native of California and has lived in the state for 20 years.

Knowland, 58, is a Republican and has served in the state legislature for 12 years. He is a native of California and has lived in the state for 20 years.

Knowland, 58, is a Republican and has served in the state legislature for 12 years. He is a native of California and has lived in the state for 20 years.

Knowland, 58, is a Republican and has served in the state legislature for 12 years. He is a native of California and has lived in the state for 20 years.

Kupür 4

EKLER

HOWL VE “MANUSCRIPTLER”İ

Amerikalı, adam yerine konulması birkaç Beat literatür tarayıcısından biri olan değerli araştırmacı Barry Miles, Howl’un 50. yılı için edit ettiği özel Howl baskısında kitabı: Şair Editör, Yayıncı Lawrence Ferlinghetti babaya adıyor, ülkemizde neredeyse hiç tanınmayan ve hakkında iki satır yazıldığı zamanda da “yanlış” yazılan üç-beş isimden birisi Ferlinghetti ve San Francisco’da ki savaşın (kazanılan savaşın) merkezinde duran bir adam. Ama çokbilmiş ağabeylerimiz ara sıra yazdığı gibi, yazarlığı, şairliği ya da resamlığı ile değil de sevgili City Lights Book Store ve Yayın Ev’ini açmasıyla bu Kâbesel noktaya oturur. Ferlinghetti, “diğer çocuklar” denli yazını ile savaşını vermemiştir, kimse kusura bakmasın ve kimse onun Bask beresinden falan da bahsetmeye kalkmasın! Lawrence Ferlinghetti, kuşağın en kilit adamlarından biriydi çünkü “istemsiz” bir “aile babası”, bir “yuva” etiketi taşımaktaydı. Howl’un mahkeme süreci ve serbest kalışındaki çabaları ve çalışmaları da herkesçe bilinmekteydi, Howl adına verilen kavga salt bir kitabın özgürlüğü adına verilen kavga değildi, Howl’un özgür kalması Amerikanın özgür kalması demekti, Allen’ın yazdıklarının doğruluğu demekti, yani Amerikan Devletinin bir anlamda dünyanın en yeni ve ilelebet en özel kalacak olan kısa ömürlü kuşağını kabul etmesi, tanınması ve Amerika’da yepyeni bir şeylerin solumaya başlaması demekti ve aslında daha birçok şey demekti...

İşte kısa ve sıkıştırılmış olarak Howl’un formatlarından bahsetmeden önce sizlere bunları da söylemek gerekir diye düşündüm.

“FINAL TEXT” IZAHİ

“manuscript”lerle ilgili not

Elimizde “final text” “print”i haricinde 3 çeşit nüsha toplamı vardır. Bunlardan birincisi Ginsberg’in Howl’u ilk yazdığı ve “final text”e değin çokça değiştireceği kelimelerin yer aldığı ilk metin. Sonrasında ise ilk -ham- metnin üzerinde Ginsberg’in yaptığı değişikliklerle şeklini iyiden iyiye almaya başlayan Howl’un 2. “taslak”ı (Allen bizzat bu metin çalışmalarını “draft” olarak nitelendiriyor). Ki bu ikinci taslak da ilki gibi “print version” olarak adlandırılıyor: el yazması ve daktiloya çekilmemiş. 3. Taslak ise, bu mevzu 2. formu Ginsberg’in yeniden elden geçirerek daktiloya çektiği yeni hali. Sayısı azda olsa önemli kelime değişikliklerine bu 3. taslağında gidiyor Allen.

Ve gene burada Moloch bahsi el yazısıyla tekrardan kaleme alınıyor. Bu 3. formun Moloch bahsinde şair kesinlikle kâğıt üzerini çalışmasını arkeolojik kazı sahasına çeviriyor.

Howl’un 4. “Taslak” 1 (Howl 4th Draft) olan “Howl Footnote” ise daha farklı bir hikâye. Howl Footnote’ın (çevirimizde “Howl’a Dipnot” olarak kullandık) elimizde tam 7 ayrı formu var (Allen bunları gene “draft” olarak isimlendiriyor) 7. taslakta, “tamam bitti” diyor Allen ve şiirine son halini vermiş oluyor. Footnote’ın ilk hali “handscript” metnin en kaba formu, ikincisinde “Holy” tekrarlarını yerleştirir Allen. 3. taslakta “Holy”nin tekrar sayısında değişikliğe gider. Bu şekilde 5. taslağa dek gider ve 5.de “handscript” “typescript” haline dönüşür (en başından beri kelimeleri orijinal vermemin sebebi Allen’ın bunları nasıl

isimlendirdiğini sizin de görmeyiz, buraya dek zaten kelimelerin Türkçedeki karşılıkları da verildi. Bura da ki "hand" ve "type" ifadeleri ise "ham el yazısı metni" ve "daktilo metni" oluyor ki bunlar "script" ifadesinden dolayı üzerlerinde oynanması olası şeyler olarak belirginleşiyor). Ginsberg bu nokta da "Mexico City Blues" 5th Chrous ve "Visions of Cody" den referans aldığını söyler. (Burada bahsi geçen iki eser sevgili Kerouac'ın (Jack) en önemli eserlerinden öncelik sahibi ikisidir.) 6. Taslak bir "Retyped"dır (daktiloda yeniden -gözden geçirilerek yazılmış). Allen Ginsberg Howl'unun 4. Bölümüne yani Howl Footnote'a bu bölümde iki yeni kelime ekleme kararı alır.

7. yani son hali ise -final retype- baskı için gelinen son noktadır (published version).

Allen iğne ile kuyu kazmak eylemine benzer şekilde ağır ağır dokuduğu bu en önemli eserinde böylesi bir me-saiyi harcarken bir yandan da kuşağının ve doğasının gerektirisi olarak sürekli yollardaydı, Howl şiiri üzerine en fazla diyaloglaşan, haberleşilen yani mektuplaşan şiir olmuştur belki de, yazılma sürecinden baskı sürecine, kitabın mahkemeye verilip yasaklatıldığı ve Allen'ın ülkede olmadığı sürece dek toplam: 54 adet mektuplaşma olmuştur-kesin yanlış saymışımdır, daha fazladır bu rakam:). Bunlar Kerouac'tan, Burroughs'a, Huncke'ye, Ferlinghetti'ye, Solomon ve Orlovsky'ye değin birçok isimle yapılmış ve merkezini sadece Howl'un aldığı yazışmalardır.

Howl for Carl Solomon

sent by Rosemary to me
Aug. 30, 1955
JCH

hypnotical

I saw the best minds of my generation/
generation destroyed by madness,
~~dragged~~ starving, mystical, naked,
who ~~dragged~~ themselves thru the angry streets at
dawn looking for a negro fix
who poverty and tatters and fantastic minds
sat up all night in lofts
contemplating jazz,
who bared their brains to heaven under the El
and saw Mohammedan angels staggering
on tenement roofs illuminated,
who sat in rooms naked and unshaven
listening to the Terror through the wall,
who burned their money in wastebaskets
amid the rubbish of unread Bronx manifestos,
who got busted in their beards returning
through the border with a belt
of marijuana for New York,
who loned it through the streets of Idaho
seeking visionary Indian angels
who were visionary Indian angels,
who passed through universities
with radiant cool eyes hallucinating
~~dear~~ ~~marx~~ & Blake-light tragedy
among the post-war cynical scholars,
who burned in the hell of ~~poetry~~ ~~conflict~~ ~~of Paris~~
whose apartments flared up in the joyous fires
of their heavenly brains,
who purgatoried their bodies night after night
with dreams, with drugs, with waking nightmares,
alcohol and cock and endless balls,
Peyotl solidities of the halls, backyard cemetery mornings,
wine drunkenness over the rooftops, teared red light
districts, sun and moon and tree vibrations
in the roaring ~~xxxxxx~~
winter dusks of Brooklyn,
who chained themselves to subways for an endless ride
~~xxxx~~ from Battery to holy Bronx until the noise
of wheels and children brought them down
~~xxxxxx~~ wide eyed on Benzadrine shuddering
mouth-racked and brilliant brained
in the drear light of Zee,
who mopped all night in desolate Bickferds
listening to the crack of doom
on the hydrogen jukebox,
who talked continuously seventy hours from park
to pad to bar to Bellevue to museum
to Long Island to
the Brooklyn Bridge, a lost battalion of platonic
conversationalists jumping down the steep
vomiting out their facts and anecdotes
memories and eyeball kicks and shocks
of hospitals and jails and wars,
who vanished into ~~xxxxxx~~ the New Jerseys of amnesia
posting cryptic picture postcards
of Belmar City Hall and last years sharks,
~~xxxx~~ suffered sweats and bone grindings and migraines
of junk-withdrawal in Newark's bleak fringed room,

letter -
and then finished
all
I heard
of fulltime

if this is
off the
book

I saw the best minds of my generation
generation destroyed by madness
starving, mystical, naked, hysterical
who dragged themselves thru the angry streets at dawn looking for a negro fix
who poverty and tatters and fantastic minds sat up all night in lofts
contemplating jazz,
who bared their brains to heaven under the El and saw Mohammedan angels staggering on tenement roofs illuminated,
who sat in rooms naked and unshaven listening to the Terror through the wall,
who burned their money in wastebaskets amid the rubbish of unread Bronx manifestos,
who got busted in their beards returning through the border with a belt of marihuana for New York,
who loned it through the streets of Idaho seeking visionary indian angels
who were visionary indian angels,
who passed through universities with radiant cool eyes hallucinating
anarchy & Blake-light tragedy among the post-war cynical scholars,
who burned in the hell of poetry & paint turpentine & paint
whose apartments flared up in the joyous fires
who purgatoried their bodies night after night with dreams, with drugs, with waking nightmares, alcohol and cock and endless balls,
Peyotl solidities of the halls, backyard cemetery mornings, wine drunkenness over the rooftops, tealed red light districts, sun and moon and tree vibrations in the roaring dunks of winter
winter dunks of Brooklyn,
who chained themselves to subways for an endless ride thru from Battery to holy Bronx until the noise of wheels and children brought them down
trembling wide eyed on Benzadrine shuddering mouth-racked and brilliant brained
in the drear light of Zoo,
who mopped all night in desolate Bickfords or ed listening to the crack of doom
on the hydrogen jukebox, in the stale beer bars of third avenue,
who talked continuously seventy hours from park to pad to bar to Bellevue to museum to Long Island to the Brooklyn Bridge, a lost battalion of platonic conversationalists jumping down the stoops
vomiting out their facts and anecdotes off fire escape
—memories and eyeball kicks and shocks off Empire State—
of hospitals and jails and wars, & off the Empire State—
who vanished into the Jersey of the New Jersey of amnesia & off the moon
posting cryptic picture postcards
of Belmar City Hall and last years sharks
who suffered sweats and bone grindings and migraines of Tangier
ing in of junk-witdrawl in Newark's bleak furnished room, under

SF 1955

STROPHES

"I saw the best mind of my generation destroyed by madness,
starving, hysterical, naked, ~~angelic and tormented~~
wandering around the negro streets at dawn looking for an angry
fix, ~~angelic and tormented~~ ^{who poverty and tatters and fantastic eyed and high sat up}
all night in the supernatural darkness of cold water flats floating
across the tops of cities contemplating jazz,
who sat in rooms in underwear unshaven burning their dollars
in wastebaskets listening to the Terror through the wall,
who bared their brains to Heaven under the El and saw Mohammed
an angels staggering on tenement roofs illuminated,
who chained themselves to subways for an endless ride from
Battery to Holy Bronx until the noise of wheels and children brought
them down shuddering mouth-racked and battered bleak of brain on
Benzedrine all drained of brilliance in the drear light of Zoo, ^{bar}
who stood in the stale ~~bars~~ ^{of morning} afternoon listening
to the crack of doom on the hydrogen jukebox,
who talked continuously seventy hours from park to pad to bar
to Bellevue to museum to ~~subway~~ ^{to} Brooklyn Bridge,
a lost battalion of platonic conversationalists jumping off
the stoops off windowsills off empire states out of the moon
yackataysaking screaming vomiting whispering facts and memories
and anecdotes and eyeball kicks and shocks of hospitals and jails
and wars,
who lounged hungry and lonesome in Huston seeking Jazz or soup
who lit cigarettes in boxcars boxcars boxcars racketing thru
snow toward lonesome farms in grandfather night,
who studied Vice Fludd telepathy and bop kaballa because the
cosmos instinctively vibrated at their feet in Kansas,
who loned it through the streets of Idaho seeking visionary
indian angels who were visionary indian angels,
who jumped in cars with the Chinaman on the impulse of
winter midnight streetlight smalltown rain,
who disappeared into the volcanos of Mexico leaving behind
nothing but the shadow of dungarees and the lava and ash of poetry
in fireplace Chicago,
who broke down crying in white gymnaseums naked and trembling
before the machinery of other skeletons,
who screamed on all fours in the subway, and were dragged off
the roof waving genitals and manuscripts,
who let themselves be fucked in the ass by saintly motorcyclists
and howled with joy,
who blew and were blown by those human angels the sailors,
caresses of atlantic and caribbean love,
who hiccuped endlessly trying to giggle but wound up with a
sob when the blond and naked seraph emerged from the partition
in a turkish bath to pierce them with a sword, ^{and}

HOWL
for
Carl Solomon

I

I saw the best minds of my generation destroyed by
madness, starving, hysterical, mystical, naked,
dragging themselves through the negro streets at dawn
looking for an angry fix,
angelheaded hipsters burning for the ancient heavenly
connection to the starry dynamo in the machinery
of night,

who poverty and tatters and hollow-eyed and high sat
up smoking in the supernatural darkness of cold-
water flats floating across the tops of cities
contemplating jazz,

who bared their brains to heaven under the El and saw
Mohammedan angels staggering on tenement roofs
illuminated,

who ^{Conrad} ~~was~~ in unshaven rooms in underwear burning their
money in wastebaskets amid the rubbish of mem-
orable Berkeley manifestoes listening to the
Terror through the wall,

who got busted in their ^{public} ~~public~~ beards returning
through Laredo with a belt of marijuana for
New York,

who passed through universities with radiant cool
eyes hallucinating Arkansas and Blake-light

HOWL
for
Carl Solomon

I saw the best minds of my generation destroyed by mad-
ness, starving hysterical naked,
dragging themselves through the negro streets at dawn
looking for an angry fix,
angelheaded hipsters burning for the ancient heavenly
connection to the starry dynamo in the machinery
of night,
who poverty and tatters and hollow-eyed and high sat up
smoking in the supernatural darkness of cold-
water flats floating across the tops of cities
contemplating jazz,
who bared their brains to heaven under the El and saw
Mohammedan angels staggering on tenement roofs
illuminated,
who ^{Covered} ~~exposed~~ in unshaven rooms in underwear burning
their money in wastebaskets amid the rubbish
of memorable Berkeley manifestoes listening to
the Terror through the wall,
who got busted in their ^{public} ~~beards~~ returning through Laredo
with a belt of marijuana for New York,

HOWL'UN "İÇ" NOTLARI İÇİN NOT:

Yazarın ve dönemin jenerasyondaşlarının notlarından oluşan bu şerhvari -izahi- ek metin, okuyucunun tarihsel sürecin gizil yaşamından haberdar olamayacağı gerçeği göze alınarak kitaba eklendi. Bu notlar bütünü de kendi içinde "gevşek" bir dille "dağınık" yazıldığından bir karmaşa yaratıyor gibi gözüküyor-ülkemiz okuru için-. Lakin bu bir sanı, hem de yanlış (her sanı yanlış değildir). Şayet elinizdeki kitaptan HOWL'u "layıgıyla!" okuduysanız, olması gereken olmuş ve HOWL usunuzdaki yerini dizeler ve imajinasyonlarla almıştır. Metnin bu izahi bölümündeki "içerden" açıklamalar size şiirdeki yerlerinden dolayı yakın gelecek ve izahi metni okurken birebir HOWL içindeki yerlerini anımsayacak ve isterseniz de geri dönüp bakabileceksiniz. Aslında bu metni, şiirle karşılaştırmalı olarak verebilirdim, yani izahı yapılan yeri alıntılıyıp gösterebilirdim, bu angarya yerine okuyucuyu şiirin içine daha fazla çekebilmek, "çalıştırmak" adına bu formatı uygun gördüm.

Howl
Carl Solomon İçin

1 [1] Son baskıda “histerik” ile değiştirilen “mistik”, şiirin tınısının anahtarı. Dizenin ilk ideal itkisi bir yöne gitse de, fark edilen değişimlerin düşünülmesinin ardından ve ortak duyu “histeri”yi dikte ettirdi. Herhangi biri iki kavramı da “hakikat ve usa erişimin ardından gelen herhangi bir rahatsız edici” olmadan Keats’in “Negatif yeti” tanımı ile önerdiği gibi kavrayabilir. “Histerik” sözcüğü makuldür, ama kıta açık şekilde sempattır. “Kendimle çelişiyor muyum? / Pekala öyleyse kendimle çelişiyorum, / (Genişim, benim çokluklarım var.)” (Whitman, “Song of Myself,” 51.) Şiirin tınısı empati ve kurnazlığın bir karışımı, Chaplin’in Şehir Işıkları’ndaki gülünç gerçekçilik, Blake’in Fransız Devrimi’ndeki tarzından kısmen çıkarımsanan nükteli mübalağa. “ Eğer iki şey arasından birini tercih etmek durumundaysanız, ikisini de alın,” der Gregory Corso. Negatif Yeti = Tek tat.

2 [2]: Herbert Huncke Harlem ve Times Meydanı’nın kırkların sonunda düzensiz aralıklarda junk araklayarak gezmişti. Bkz. Herbert Huncke’nin The Evening Sun Turned Crimson (Cherry Valley, N.Y.: Cherry Valley Editions, 1980).

[3]: “Yıldızlı dinamo” ve “gecenin makinesi” Dylan Thomas’ın “Yeşil fünyeden çiçeği devindiren kuvvet / Benim yeşil çağımı devindirir...” indeki Doğa ve Makineler karışımıdır.

4 [5]: Jack Kerouac 50'lerin sonunda Philip Lamantia'nın yazarla yaşadığı kutsal macerasından bir anekdot anlatır. Şair Lamantia yazara 25 Mayıs 1986, New Orleans'ta yazdığı bir notta bunun tastamam hesabını verir: 1953 baharında, 25 yaşında bir gece bir sedirin üzerinde Kuran'ı-Kerim okurken, aniden irademi aşan etkili bir güç tarafından beni neredeyse komaya sokacak biçimde geriye serildim: aniden, bilinçlilik kafamın tepesinde tek bir noktaya kasılmıştı odanın ötesinde bir yere "çekilmiştim" uzam ve zaman şimdiye kadar deneyimlediğimin tamamıyla ötesinde bir başka biliş düzeyindeydi. Aydınlık renk biçimleri: bana eşlik eden hakim düşüncenin: İşte bu; şimdiye kadar hiçbir yere dönmek istemedim, ama işte burası, mutlulukla önümde deveren eden yeşil, kırmızı, mavi ve gümüşü, olduğu sonsuz görünen bir sis evrenine yüzdüm. Bu tarif edilemez Mutlu Alan'da kalmak ve onu sonsuza dek keşfetmek istedim içindeyken bile onun ötesinde bir parıltı hissettikten sonra şefkatli sakallı Yüzün hatları ortaya çıktı, ki ansızın bu harikalar diyarında kalmak istediğim tutkusunu anlattığım herkes beni sükunetle: "Dönebilirsin, çalışmanı tamamladıktan sonra." diye yanıtladı.

Genel anlamda "EL" savaşları olarak bilinen savaşların 50'lerin ortasında tahrip ettiği Manhattan'ın yeraltı sisteminin bir kısmı, Üçüncü Bulvar köprü demiryolu. (Bizim çevirimizde "El" "yeraltı" olarak kullanıldı.-Haz.) Bkz. Kerouac'ın Visions of Cody'sindeki (New York: McGraw-Hill, 1972), p. 6; Berenice Abbott: American Photographer'daki resimlerinde de, ed. Hank O'Neal (New York: McGraw-Hill, 1982), pp. 90, 97, 119, 123, 140. taslakları.

9 [6]: Yazar'ın Kolombiya Koleji'ndeki anılarına gönderme yapılır. "Anarşi", soyut bir sözcüğün yerini daha somut bir şey-ismi olmak üzere almak adına "Arkansas"a bırakır.

"Savaş sonrasının sinik bilimcileri" bazı Lionel Trilling öğrencilerine gönderme yapar, muhtemelen edebi anlamda "soğuk-savaşçıları" Norman Podhoretzsee Making It iması. (New York: Random House, 1967), pp. 39-40, 215-16. Time dergisi 50'lerde Amerikalı entelektüelleri rahat, kayıtsız tipler olarak betimledi. Time'ın Rachel Carson'un Silent Spring'ine olumsuz eleştirisi yeni başlayan ekoloji hareketine erken (anti-feminist) karşıtlığı gösterdi.

Son metinde "bilgi savaşının üniversitelerinden": Yazarın ikameti süresince, 1944-48, Kolombiya bilim adamları atom parçalarını askeri güç için gizlilikle sağladılar. Bunu izleyen endüstriyel sermaye temini üniversite araştırmalarına baskın geldi, böylelikle isyancı öğrenci grevlerini izleyen yirmi yıl kadar sonra esas yakınma üniversite yönetimi Vietnam Savaşı-bağlantılı şirketlerle iç içe girdiğinde oldu. Soğuk savaş etkisi bilimsel araştırmaların ve insani tavırları kararttı. Kolombiya devlet başkanı, D. D. Eisenhower'ın kendisi, vedasında, böylesi askeri-endüstriyel karışıklığına karşın ABD Baş Yargıcı'nı uyardı. Buma rağmen 1968'i öğrenci aktivizminden yirmi yıl kadar sonra, gizli askeri-endüstriyel araştırma oldukça yüksek oranlara ulaştı ve "Yıldız Savaşları" dönemi üniversite anlaşmaları küçük bir tarihi skandal ipucuyla akademik kasaları kabarttı. Bu "korkunç egzotik"e karşı ortak özel şikayetler nadiren ekranlarda görüldü.

50 [7]:

Kıta yazar'ın Kolombiya Kolej'deki, 1945, maceralarıyla açılır. Yazar "Yahudileri Düzün," "[N. M.] Uşağın taşakları yoktur," sözlerini ve erkek cinsel organı görüntülerini ve kafatasını ve çapraz kemikleri penceresindeki kirli bir bardak üzerine bunu durmaksızın görmezden gelen İrlandalı bir temizlikçi kadının dikkatini çekmek için kopyaladı. Yaptığı Dekan Nicholas D. MacKnight tarafından rahatsız edici bulundu ve yazar derslerden bir yıl süreyle uzaklaştırıldı. Son taslak: "kafatası üzerindeki pencerelerde delilik ve ahlaksızlığa düzdükleri methiyeler"

6 [8]: Carl Solomon: "1956'da materyalizmin şerrinden muzdaripken, Pilgrim'e bulaşmadan önce para yaktım." diye yazar. Tarih belki daha öncesiydi; "Howl" 1955'te yazıldı.

7 [9]: Yazarı meçhul bir anekdot, muhtemelen John Hoffman hakkında (41[29] nota bakın). Şiirin son taslağı: 'apış arasındaki marihuanayla...' der. Deyim bir dizeyi mekanik bir yoğunlaştırma metodundan, alışılmadık şey ve kavramlarla örtüştürme, dizeyi "tedavi" etme, ile oluşur.

10-11 [10]: Bu kıta New York'un Doğu Yakasında 501 Doğu 11. Cadde, A. Lower Bulvarı'nın Kuzeydoğu köşesinde bir eski bir apartman olan, 70'lerde tuğlayla döşenen ve 1985'deki yangından sonra tahrip olan "Cennet Avlusu"na dönüşür. Kerouac'ın The Subterraneans'ında taslağını çizdiği gibi kadın kahraman prototipi olan Mardou Fox 1953'te yazar, Corso ve Kerouac ile dostane ilişkileriyle

orada yaşamış ve Burroughs'un Yage Letters ve Queer'inin orijinal manuskriptini daktilo ile yazmıştır.

Birçok sanatçı St. Mark's Place'de, ucuz otellerde, terebentin kokusuyla kaplanmış odalarda yaşamışlardır.

"Apartmanlara": bundan başka göndermeler 419 Batı 115. Cadde, #51, 1945-46 arasında yazar, William Burroughs, Joan Vollmer (sonraları Joan Burroughs) ve Jack Kerouac'da diğerleri arasında sıklıkla görülmüştür. Terebentin soluma yaygın bir alışkanlıktı ve sıklıkla ziyarete gelen Herbert Huncke'nin arkadaşları tarafından ortama sürülmüştü.

"Bedenler" son taslakta ses ve cazibe için "gövdeler" olarak değiştirilmiştir.

"Yarak sonsuz taşaklar" argoda "taşağı olmaya" gönderme.

12 [13]: "Arkabahçe yeşil ağaç mezarlık şafakları", Bill Keck'in, New York İkinci Bulvar'daki 2. Doğu Caddesindeki mezarlığa bakan apartmanına gönderme; yazarın 17 Nisan, giriş, Journals Early Fifties, Early Sixties ed. Gordon Ball (New York: Grove Pres, 1977). Keck'in ilk şiirlerinden birinin bitişi: "Hayat yeşil ıhlamur ağacıdır." Yazar iki gün sonra peyote (10. Doğu Cadde'deki dükkanların önlerinde satılan) denemiştir.

"zevk gezintisi" 1940'ların sonunda Brooklyn'e kadar sabah cazı dinlemeye süren Neal Cassady ve Jack Kerouac'a gönderme yapılır. Son taslak "kibar kral zihninin ışıltısı" Kerouac'ın Mexico City Blues'taki "aklın yüce ışıltısı" ve Visions of Cody'deki son ifade "Adios, kral." ın yerini tutar.

“Ağacın titremesi” yazarın ilk uyuşturucu kaktüs deneyimine gönderme Journals, sf. 7-13.

13 [14]: Herbert Huncke’nin 15. Cadde apartman dairelerinde anlattığı, 1945’te Bronx’ta eski bir doktordan morfin almaya çalıştığı bir anekdottan.

Orijinal düzenlemesinde şimdiye kadarki en uzun olan bu dize buna eşlik eden parıltı ve nefes uzantısıyla A’dan Z’ye (Zoo:Hayvanat bahçesi) tüm yolu almaya çalışmanın bilinçli bir çabasıdır.

14 [15]: Yazarın günlük kolej işi 42. Cadde’deki Bickford’un da dahil olduğu, çeşitli Manhattan kafeteryalarında yerleri silmekti.

Fugazzi’nin Altıncı Bulvar Greenwich Viillage Bar’ı 1950’lerin başlarında daha gürültülü olan civardaki San Remo’ya alternatifti. “Fugazzi” “müzik kutusu”nun yerini alan bir ifade olarak eklenmişti; kafeteryaların müzik kutuları yoktu.

Bir çeşit dünyanın-sonu ya da kıyametimsi titreşim müzik kutusunun gümbürtüsünde “yeraltında” hissedilmiş, böylelikle “hidrojen [bombası] müzik kutusu.”

15-16 [16]: Ruth G., Eisenhower refahı zamanlarında, Selamet Ordu’nun büyükanne kıyafetleri giyen 1950’lerin başlarında Greenwich Village’da, yazarla, Carl Solomon ve ötekilerle bağlı olan bu zeki bir hayalci genç Yahudi kadın (“sinagoga et” [19]), Washington Meydanında gün boyu süren ve sonunda Bellevue’ye karışınca dek süren bir konuşmaya başlar.

Neal Cassady'nin bitmek bilmez monologlarına da gönderme; aynısının komik yorumları için bakınız Kerouac'ın *Visions of Cody* sf. 268-74.

“görme zevki” : Cézanne, 44 [73]'e bakın.

17[20]: “Zen New Jersey’i terk ederek hiçbir yere doğru gözden yitenler”: yazarın Kolombiya Psikiyatri Enstitüsü’nü terk ettikten sonraki Paterson’daki 1950-51 arası misafirliğinde kendi iki yılının da dahil olduğu birkaç kolej-ertesi “kariyer-hataları”nın birleşik tasviri.

Yazar “Newark’ın boktan odası”nı 40’ların sonunda hukuk okurken onunla yaşayan kardeşi Eguene Brooks ile gördü.

18 [21]: “Tanca’nın kemik gıcırdatanları”: W.S. Burroughs’un eroinden geçişmelerinin detayları yazara gönderdiği mektuplarda mevcuttur, Allen Ginsberg’e Mektuplar 1953-57 (Cenova: Editions Claude Givaudin/Am Here Books, 1978; New York: Full Court Press, 1982).

60-67 [23,27]: Bakınız Hart Crane’in “The Bridge”i: Ayrıca bkz. Kafka’nın Amerika’sındaki Oklahoma Sirki, çev. Edwin Muir (New York: New Directions, 1946).

19 [24]: Yazar Wilhelm Reich’in Bedensel Boşalmanın İşlevi ve Faşizmin Kitle Ruhu Anlayışı kitaplarını, Vico’s Scienza Nuova’yu, az buçuk Gurdujieff’i (William Burroughs’un tavsiyesi üzerine, 1945), birazcık kabala üzerine okumuştur ve Robert Fludd’un adını salt W.B. Yeats’teki referanstan ve kozmografik insan biçimi resimlerinden biliyordu. Son taslakta “haç çıkarıp telepati, bop ve kabala ile uğraşanlar” yazarın okumalarına yakın bir mevzuya odaklanmış, ses ve taşralı bir hislilik yaratmak

adına simyasal yüceyi Amerikancı gizemle örtüşmüştür. Plotinus ve Haçın St. John'u (ve Plato'nun Phadrus'u) Russel Durgin'in 121. Cadde İspanyol Harlem'inde 6.kat dairesinde, yazarın W. Blake'in başka bir yerde anlattığı aydınlanmasını deneyimlediği yerde "teolojinin turuncu sandığı" bir rafta düzenlenmişti. Journal, giriş, 1953: "[Meyer] Schapiro'nun tavsiyesini okumak üzere Robt. FluddCosmographia ..." Vico üzerine döngüsel tarih için özel bir çalışma olan özet bir tez 1946'da Prof. Jacques Barzun's Kolombiya Koleji'deki bir dersi için yazılmıştı.

Bu mistik ad-düşürmeye aşırı eğilim genç okurlarla bağ kurmak içindi, Whitman'ın çocukları Poe'ya, Bop'a, eski gnostik geleneğe aşinaydı. Whitman hevesli okuyucularına böylesi ipuçları bırakmıştı.

[25]: Amerikan Yerlilerinin eski yöntemleri "imgelem arayışı"nı kapsardı, bir olgunluk işareti ya da yaşam krizine çözüm olarak. Beyaz Amerikalıların savaş sonraki kuşağı arasında bazıları kendilerini bu geleneği kabul etiler. Bakınız Gary Snyder, *The Old Ways* (San Francisco: City Lights Books, 1977).

26 [26]: İlk ve son versiyonlara referans yazarın Blake aydınlanması E. Harlem 1948. Bakınız *Writers at Work*'te toplanan Paris Review söyleşisi, seri 3 (New York: Viking Pres, 1967), sf. 301-11. Yazar ayrıca belli belirsiz sürrealist şair Philip Lamantia ile çoğunlukla yazarı belirsiz bir diyalogu hatırlar. "Baltimore" için, Poe birliği, onun tuğla evi ve mezarlığı oradadır.

51 [28]: Eylül 1947'de, yazar Houston-Galveston civarında Dekar'a, B. Afrika'ya bir iş için Denver'da Neal Cassady ve William Burroughs'un marihuana tarlasında, New Waverly, Texas bir haftadan sonra bir hafta kadar bekledi.

"Brilliant Spaniard": Journals of Early Fifties Early Sixties, Haziran 17,1952 için girişte:

Houston'da 1947'de açlığı bastırmak için çubuk şekerler almak için nakit karşılığında Pepsi Kola şişeleri çıkar, bir gemiyi beklerken meteliksizdim. Eski Union Hall'ın dışında, caddeden aşağı yürürken, Latin bir hayvan, Kübalı, İspanyol, bilmiyorum. Güçlü bedeninden elektrik akıyormuş gibi gelen, güçlü yapılı, vahşi kıvrımlı siyah saçlarıyla asla toplum içinde yaşayamaz gibi görünen, bana göre kötürcül çehresine karşın muhtemelen 22 yaşında ya da daha küçük, caddeden aşağı gergin, sert, işçi tulumu içinde, güçlü bacaklarıyla yürüyor, çok uzun değil, mavi bluzu açıldı göğsünde bir sürü düğme, siyah saç demirden yapılmış gibi görünen göğsünde seyrek seyrek kıvrılıyor kahverengi kazak değil boyanmış kaya.

Hayatımda hiç bundan daha mükemmel dinçlik, ıktidar, yüzde doğal intikam ifadesi görmemiştim onunla İngilizce konuşmaktan kaçınmadım. Ne aşkları var merak ediyorum. Kim ona direnebilirdi ki? Muhtemelen ihtiyacı olan ya da istediği herhangi bir güçsüz bedeni almış olmalıydı. Böyle bir yüzde aşk tahayyül edemezdim, incelik değil ama bunca hayat olan bir yerde aşk ve inceliğe gerek yoktu. Yanımdan geçti ve ben oracıkta gözlerimi ona dikmiş o, bloğun ötesinden köşenin etrafında ardından ruhani dalgalar yayarak kaybolana dek durdum. Onun insan olduğuna inanamadım. Kaba hatları vardı, siyah kaşları, ne-

redeyse kare biçiminde yüzü, mükemmel bir yürüyüş özgürlüğü..

41 [29]: Malcolm Lowry'e gönderme, Under the Volcano. Daha belirgin bir biçimde yazar ve Carl Solomon ile tanışıklığı olan John Hoffman, N.Y. miti. Solomon: ""John Hoffman, 1930?-1950 ya da 1951. Memleket: Menlo Park, Kaliforniya. Gerd Stem'in arkadaşı, şair, aşağı yukarı 1930'da doğmuş. Ayrıca ikisi de Kaliforniyalı şairler olan Philip Lamantia ve Chris MacLaine'in de arkadaşı. Sarışın, yakışıklı, gözlüklü, uzun saçlı. Çoğu insanı şaşkına çeviren uçmuş kalitede. Sarışın kız arkadaşının adı Karen. 1950'de Meksika'ya gitti. Peyote'yi denedi. Meksika'da öpüşme hastalığından öldü. Şiirleri avangart ustalar tarafından oldukça beğenilirdi." Philip Lamantia Hoffman'ın işini Six Gallery şiir okumada "Howl"un birinci kısmını da okuduğu yerde okudu.

Bir şömine olarak Chicago, gazyağı fenerini tekmeleyerek meşhur 1871 yangınına başlatan ve şehri bitiren Bayan O'Leary'nin ineğine referans.

73 [30]: Joffre Stewert, Chicago, vejetaryen, pasifist, savaş vergisi direnişçisi, 1948'in Dave Dellinger, Dwight Macdonald, A. J. Muste ve Bayard Rustin ile Yellow Springs, Ohio'da bir araya gelen ve barış zamanı tasarının yeniden uygulamaya koyulmasına karşı bir direniş çağrısı yapan "Peacemakers" grubunun önemli üyesi. S.F.'da Kenneth Rexroth'u ziyaret edip ona FBI'ı araştırdığını söyleyen sıkı bir anarşist. Halk derneklerinde ve Chicago sokaklarında tanınır bir eylemci olarak 1968'den 1980'lerin polis ayaklanmalarına, büyük beyaz çantasında barış broşürlerini ve kendi provokatif anarşist el ilanlarını taşırdı.

34 [31]: Bir uzmanlaşmış Kolombiya Kolej muzipliği ya da modası. “Uyuşturucu... kapitalizmin sisi”: “WASHINGTON: Tütün endüstrisi 1980’de sigara reklamlarına 1.24 milyar dolar yatırmış ve o yıl ortalama sigara içicisinin 11,663 sigara almasına neden olmuştu, Federal Ticaret Komisyonu dedi...” Washington Post, 22 Kasım, 1982.

31 [32]: Living Theater yöneticisi Judith Malina:

15 Haziran, 1955, Julian [Beck] ve ben ve 27 kadar başkası “sirenler...inediğinde” korunmayı reddettik. City Hall Park’ındaydık Union Square’de değil, ve ben hakime dil uzatmaktan Bellevue’ye gönderilmiştim. Dava (Ford Foundation’s 20th Century Fund’dan avukatlarla) uzatılmıştı.

“İçinde Hugh Corbin, Dorothy Day, Ralph diGia. Ammon Hennacy, Richard Kern, Jackson MacLow, A. J. Muste, James Peck; ve Bayard Rustin dahil tüm yıldız kadronun olduğu bir sanık grubuyduk. Hikayeyi günlüğümde anlattım, Grove Pres. [The Diaries of Judith Malina 1947-1957 (New York: 1984)] on pps. 367-374.

“Davanın hikayesinin başka bir anlatımı Savaş Direnişçileri Birliğinin ortaya koyduğu 15 Haziran’da Ne Oldu? adlı kitapçıkta var. O demo (with Day and Muste!) için kimsenin kıyafetlerini soyundüğünü hatırlamıyorum, çoğu için de kuşkusuz böyle.”

Savaş sonrası barış protestoları hareketinin doğuşuna tanıklık etmek isteyen birçoğu için basitliği ve mizahı yüzünden Malina’nın Günlüklerindeki açıklama değersizdir.

30 [34]: “Detektifleri vuran” William Cannasta’ya gönderme, harfi harfine değil. 28 [58]’e Cannasta hakkında, bakın. Ayrıca Alan Harrington’un The Secret Swinger’ındaki roman kahramanı Cenovalı gibi kapalı göndermelere de bakın (New York: Knopf, 1966). Kerouac’ın “Finistra” portresi Visions of Cody’de bulunabilir. “Howl” metninin bu gölgenin özet çağrılarını iki yıl sonra Bill King de yansıdı “The Names,” Toplu Şiirler, sf. 178.

20 [36]: “Azizimsi motorcular” Marlon Brando’nun The Wild One filmine, 1954, gönderme.

“Ve neşeyle haykırdı”: Yaygın inanca göre böyle bir durumda biri acı içinde bağırırdı. “Howl” un coşkun versiyonu yerleşmiş kalıplara karşı çıkan “uygunsuzluğu” nedeniyle zamanı için daha gerçekçidir, bu dize kaba klişeyi bir hakikat ifadesiyle tersine çevirmiştir. “Haykırdı” yaygın kullanımda “sızlandı”nın abartı halidir. (Çevirimizde “zevk çılgılığı” olarak anlam buldu-Haz.)

Bu önemli dize ailesinden birilerine ulaşabileceği nedeniyle yazarın taslağı “şiir” ya da “yayımlanabilir” olarak düşünmesine engel oldu, böylelikle yazar bundan sonra ne deneyimlediyse onu yazmakta özgür kaldı.

21 [37]: Şair Hart Crane Sand Caddesi, Brooklyn’de aşk için denizcileri topladı. Alkolün dağıtmasından muzdarip olduklarından son yolculuğunda mürettebat tarafından reddedildi, Veracruz’dan Karaipeler gemisi Orizaba’nın kuyruğundan kaçtı.

62 [39]: 1945'te bir gece yazar ve William Burroughs sahibinin Atletik Polis birliği olduğu söylenen Everard Hamamına gittiler, birkaç Fransız denizcinin onu vurduğu Jack Kerouac'da onlara eşlik ediyordu. Fallik referansı daha çok hayalidir.

22 [41]: Abartılı gönderme Neal Cassady'nin cinsel heveslerinin açıklamasına (bir sonraki girişe bakın). "Boşalma" ref. Yazarın 1940'ların sonlarında Hudson Review'de yayımlanan muhtemelen "W. B. Yeats and the Gyzym of Eternity." başlıklı New Critical makalesinin hatırlatması.

76 [42]: Kendi versiyonumda Neal Cassady'nin Batılı miti, burada erotik komedi olarak abartılmış.

[43]: The First Third & Other Writings (San Francisco: City Lights Books, 1971) yazarı Neal Cassady'e 1926-1968, gönderme. Onun uzun uzun "Joan Anderson Letter" da anlattığı araba çalma, garson kızları ayartma ve Denver sokaklarını usandırma gibi Jack Kerouac'a da orijinal düzenleme esnasında durmaksızın zihnın taranmasını da içeren aynı anda çabucak yeteri kadar çok katmanlı referanslarla anlatıyı uzun düzyazı cümlelerine döndüren gelişigüzel kişisel anlatı konusunda ilham veren gençlik maceralarının hesabı.

Bu Cassady'nin Kerouac'ın diğer kitaplar arasında, On the Road'da Dean Moriarty prototipi (1950) ve muhtemem sonda Visions of Cody'de Cody Premoy olarak dikkatini çeken fiziksel enerji savurganlığı ve kişisel-anı bolluğuydu.

Yirmi yıl kadar karısı, evi ve çocuklarıyla S.P. Demir-yolu'nda marihuana vergi ajanları tarafından tuzağa düşürülene kadar kıdemli örnek bir frenci olan Cassady bundan sonra Ken Kesey'in "Merry Prankster"inin, Psikedelik Tirip Festival'lerinin arazi ve Koy kutlamalarının model sürücüsü ve merkezi figürü olmuş The Grateful Dead'in şarkıları ve tavırlarında da ilham vermiştir.

Münzevi, San Miguel Allende, Meksika 3 Şubat 1968'de amfetamin bitkinliğinden kurtulmaya çalışırken, kapısından geçerken davet edildiği bir düğün partisine uğradı, sarhoş alkolik, sonrasında bitmiş bir şekilde şehir dışındaki demiryolunda nefesi kesilmek üzereyken bulundu ve hastanede öldü. Külleri, dul eşi Carolyn ile birlikte.

"Bu şiirin gizil kahramanı": Çoğul gönderme yazarın birçok diğer yapıtına, Kerouac ve diğerlerine (sonraları Ken Kesey) onun kahramanca enerjisine açıklama. Yazarın bu figürle erken yoğun erotik ilişkisi ve uzun arkadaşlığının çağdaş kayıtları için bakınız As Ever: The Collected Correspondence of Allen Ginsberg and Neal Cassady, ed. Barry Gifford (Berkeley, Cal: Creative Arts, 1977).

27 [44]: "Kalpsiz şarap" (Şiir içinde "kalpsiz Macar Şarabının tüketmişliği-hz) Kerouac'ın mektuplarına gönderme, New York'ta haftasonları içmelerinin hesabı.

56 [45]: Kışın New York sokaklarında Rikers Island hapishanesinden bağımlılık hükmünden salındıktan sonra, ona Times Square'de "dalkavuk" diyen bir polisten kaçan arkadaşı Herbert Huncke bu halde 1948'de bir kış günü yazarın kapısını çaldı.

52 [46]: Jack Kerouac'ın *Vanity of Duluoaz*, Kitap 12, Bölüm. VIII. romanında anlatılan bir hikayeye gönderme.

54 [48]: Naomi Ginsberg'in Rusya'dan gelen bir gemiden indikten sonraki Manhattan, 1905 Orchard ve Rivington caddelerindeki Chaplinesk anıları. Bakınız "Kaddish" Kısım IV, "senin gözlerinle" benzer imgeler için bölüm: '...senin çürümüş mandolin parmaklarıyla... uzak Paterson sundurması kolları...grevlerin ve fabrika bacalarının beli..."

63 [49]: Bill Keck 2. Cadde'deki tavanarasına bir harpsichord yaptı. Diğer sanatçıların Brooklyn Köprüsü altında eski daireleri vardı, bazıları günlük oturumlarda kozmik-enerjik birimleri "orgonları" nu yeniledikleri Wilhelm Reich'in gardırop büyüklüğünde "Orgon Akümülatörleri" kutularıyla döşenmişti. Bakınız Reich'in *Bedensel Boşalmanın işlevi* (New York: Touchstone, 1974).

Büyük sandıklar bu ortamlarda mobilya, dolap, yatak vs. olarak kullanılırdı.

55 [50]: Yazar, Kolombiya teoloji öğrencisi olan Russell Durgin'in (d. Auguse 28, 1985), kiralık dairesinde East 121st Sereet, Ease Harlem 1948, William Blake'i okudu, o yaz tedavi için Manhattan'ı terk etti, veremli ciğerlerle. Tedavi göğüs boşluğunu çökmeyi engellemek için selüloit toplarla doldurmayı içerebilirdi.

"Teolojinin turuncu sandığı": Durgin'in kitapları tahta turuncu sandıklarda sergilenirdi, sonraları çoğunlukla plastik süt kutularının kırk yıl sonra kullanıldığı gibi kitap kutuları olarak kullanıldı.

[51]: 1945'te tüm gece yazma deneyimlerinin amfetamin bitkinliğine gönderme, yazar'ın şafak vakti çaprazçizilmiş tashihleri son kertede deşifre edilemez haldedir.

53 [52]: Yazarın annesi doğal-topluluk vejetaryeni olarak yemediğinde, ciğer (ciğer güveci) ve Rus borşu (pancar çorbası) pişirirdi.

32 [57]: "Et kamyonları": Bu yazarı belirsiz taşlama Chaplinesk tınlı "histerik" 1. dizayle uygunluk gösterir. Tuli Kupferberg:

1945 Baharında, 21 yaşında, gençlik öfkesiyle dolu iken, savaşın bunalımı ve diğer deliliklerle yıkıcı bir gönül ilişkisinin bitiminde, Manhattan Köprüsü'nün kenarına gittim.

Oradan geçen bir römorkör ekibi tarafından nazıkçe alındım ve Gouveneur Hastanesi'ne götürüldüm.

Yaralarım görece önemsizdi (enine bir belkemiği kırığı durumu) ama bedenimi alçıya sokmaya yetti

Hastane koğuşunda benim kadar şanslı olmayan bazı öteki intihara kalkışanlarla karşılaştım; birisi koltuk değnekleriyle yürümek zorunda kalmıştı, diğeri bir daha asla yürüyemeyecekti.

Yıllar boyu defalarca benle uğraşmışlardı: "O sen gerçekten de Brooklyn Köprüsü'nden atladın mı?" sanki büyük bir başarıymış gibi.

Hatırlayın o girişimde başarısız olmuştum.

Eğer başarsaydım dünyada üç güzel şeyden (çocuklarım) mahrum kalacaktım, Fugs ve birkaç iyi şiir & şarkılar,

güzel insanlar (birkaç şirin kadın da dahil, hey!) benim eşliğimi kaçırabilecekti..

Bugün ABD’de 5000’in üzerinde 15-24 arası genç her yıl kendilerini yok etmede başarılı oluyorlar.

Aptallar!

Bunda cezbedici hiçbir şey yok. (İlk elden girişimini ertesi gün reddeden birinin & iki hafta sonra gecikmiş boğaz yanmasından öldüğünü biliyorum.)

Zaman var, zaman var.

Çok çok sonra ölmüş olacaksınız, & hayal edebileceğinizden çok daha erken bir vakitte.

Sabır, sabır, benim genç, vahşi, güzel, lanetli dostlarım!

Bakınız Tuli Kupferberg’in 1001 Ways to Live Without Working (New York: Birth Press, 1961), resimli baskısı (New York: Grove Press, 1967); Kill for Peace (being Yeah 10), (New York: Birth Press, 1965); 1001 Ways to Beat the Draft (with Robert Bashlow), (New York: Layton, 1966), resimli baskı (New York: Grove Press, 1967); 1001 Ways to Make Love (New York: Grove Press, 1969). Ayrıca Birth dergisi ve 1980 ortalarında daha parlak bir şekilde eski ve yeni sözlü taşlamalarıyla dönüş yapan 1960’ların önemli entelektüel atılımı olan rock grubu The Fugs’ın tüm kayıtları.

60 [54]: Yazarın hatırladığı bir anekdota göre, dostu Walter Adams, şair Louis Adams’ın Kolombiya civarındaki yüksek kattaki dairesini ziyaret eder,1946,

L.S.: Saatin var mı?

W.A.: Evet.

L.S.: Bana verir misin?

W.A.: İşte.

L.S.(saati pencereden atarak): Zamana ihtiyacımız yok, şimdiden sonsuzluğun içindeyiz.

21 Kasım, 1985 tarihli bir mektupta yazarın sorgulamasına nazik cevabında, Louis Solomon şöyle yazar:

Bu bana uyuyor gibi. “Gibi” diyorum çünkü bunu yaptığımı hatırlamıyorum, ama sözüne güvendiğim biri bana yazdığı bir mektupta “teknolojinin zamanı yok ettiği ve şimdiye kadar yaşanan tüm zamanların aynı anda yaşanıyor,, ki bu da saatini Walter Adams’dan isteyebileceğin, onu pencereden atabileceğin ve bizim artık böyle aygıtlara ihtiyacımız olmadığını söyleyebileceğin anlamına geliyor.” demişti.

Bu muhtemelen benim savaş zamanı yaşadığım bir “sinirsel çöküş”ten kısa süre sonra olmuş olmalı. Başka bir sürü nedeni de olabilir, ama bence bu ana nedeniydi. Çöküşü izleten aylardan sonrasına dair anım yok ve eğer insanlar pencereden saatler attığını söylüyorlarsa, bunda sorun yok.

59 [55]:

Yazarın bazı çağdaş Kolombiya Kolej gaylerinin sonraki kariyerlerinde gönderme.

50 [56]: “kurşuni dizelerin patlamaları”: 40’ların-50’lerin akademik şiir sanatı ima edilir, J.C: Ransom ve Alan Tate metinlerinin Eliotik tonu ve Whitman ve W. C. Williams’ın ton ve biçiminin naif, kaba, taşralı olduğu gerekçesiyle reddedilmesi. Bakınız the moda antoloji New

Poets of England and America, ed. D. Hall, R. Pack and L. Simpson (Cleveland: World Publishing Company, 1957).

Vance Packard'ın The Man in the Gray Flannel Suit romanına ve Mary McCarthy'nin "The Man in the Brooks Brothers Suit," öyküsüne; McCarthyizmin daha vahşi garazini örten 1950'lerin konformizminin ılıman yanlarına gönderme.

"İbnelerin nitrogliserin çığlıkları": Bakınız Lorca'nın "Ode to Walt Whitman"ı ("İbnelerin feryatları").

"Zeki editörlerin fesatlığı" Robert Giroux ve öteki editörlerin 1950 başlarında Kerouac'ın On the Road elyazmalarını reddedişlerine gönderme. (Kerouac'ın On the Road romanı, yazarın tüm yazın hataları ile birlikte redakte edilmeden basılması şartıyla kabul edilmemişti, lakin Carl Solomon eseri ilk haliyle basmıştı-Haz)

28 [58]: "...tuvaletlere kusan" Alkollü bir kaza yüzünden ömrü kısa biten, vücudu bir metro kapısından sallanırken bir sütuna çarpıp Astor Place, Manhattan'da düşen William Cannasta, 1940'ların efsanevi bohem figürüne gönderme. Son taslak: "Sıçradı...ağladı...danslar...küller...kayıtlar" aynı hikayeye gönderme.

"nostaljik tükenmiş Alman jazz fonograf kayıtları": Rise and Fall of the city of Mahagony Brecht-Weill opera aryları "O Show Me the Way to the Next Whiskey Bar" ve "Benares Song," Cannasta'nın West 21st Street Manhattan'daki tavan arasında gece yarılarında tekrar tekrar yankılanırdı, 1949.

"Kirli Passaic": W. C Williams'ın "The Wanderer: A Baroque Fantasy," sinde, 1915, genç şair elini Neşesi için

Passaic Nehri'nin Tanrıçasından ilham isteyerek nehrin su-yuna daldırır: "ve kirli Passaic karşı koydu." (Şiir içerisinde "pislik Passaic")

35 [60]: "tüm ülkeyi 72 saatte": Yazarın anısındaki Neal Cassady'nin 40'ların sonunda kıyıda kıyıya yolda Kerouac'ı görmek, en son aydınlanmalarını ve hüznelerini paylaşmak için gerçekten de yaptığı bir yolculuğa gönder-me.

36 [61]: Kerouac'ın lirik satırları: "Denver'in aşağısın-da /Denver'in aşağısında /Tek yaptığım ölmektir." Son me-tinde dizenin bitişi "& şimdi Denver bu kahramanları için yalnızlıktan sıkın," 1951 derginin girişi için eksiksiz bir dizeden alınmış, şiir için taslaklar bkz. ayrıca "Shrouded Stranger of the Night." 66 [23] için olan not.

23-24 [62, 59]: Yazar Associated Press ofisi, Rockefeller Merkez'de, 1948-49 arasında geceleri çalıştı ve evine giden yolda Beşinci Bulvarı geçerken, St. Patrick Katedralinde Neal Cassady ve arkadaşları için onun York Bulvar'daki evinde ziyaretinden dönerken dua etmek için durdu. O dönem On the Road'un N.Y. bölümlerinde anlatıldı.

"Bana bir mektup gönderdi, postayla gönderdi / Bir-mingham Hapsinin gözetiminde gönderdi." Huddie (Leadbelly) Ledbetter.

78 [63]:

Bu taslaktan dört yıl sonra, Neal Cassady karşılığında S.P.R.R. istasyonundaki işine götürmesi için ajanlara iki ot cigarası verme suçundan iki yıldan fazla bir süreliğine San Quentin'de hapsedildi. On the Road'ın 1957 baskısından

sonra , Cassady'nin Jack Kerouac ile San Francisco Bay Area civarında da iyi bilinen pikaresk yol Dean Moriarty'de buluşması. 1959'da enerjik Cassady yerel marihuana hareketinin "John Appleseed"i olarak daha da yeraltı ünü kazandı ve edebi kültürlerarası şöhreti nedeniyle gözetim altındaydı.

San Quentin'de sonraları kriz dönemlerinde Cassady'ye ev bulan ve arkadaşlık eden astrolog Gavin Arthur (Başkan Chester A. Arthurun torunu)'un din derslerine katıldı. Yazar Cassady'i Gavin Arthur'un davetlisi olarak 1959'da San Quentin'de ziyaret etti ve derste sınıfında "Howl"u okudu.

61 [64]:Diğerleri içinde, William Burroughs "ot hasat etmek için Meksika'ya [Tanca'ya] emekli oldu", Garver "alışkanlığı" için Meksika'ya, Jack Kerouac ablasının "Rocky Mount to Buddha" daki Kuzey Carolina evine gitti, Neal Casady S.P. Demiryolu için çalıştı, John Hollander Harvard'a gitti. Naomi Gingsber'in penceresi, 1953, Bronx'taki Woodlawn Mezarlığını görüyordu; bakınız "Kaddish."

Poe "Annabel Lee," "The Bells," "Ulaume" ve "Eureka"yı Fordham'daki kulübesinde yazdı 1846-48, Grand Concourse, Bronx'a taşındı.

43 [65]: "radyoyu hipnotizmayla suçlayarak": Naomi Ginsberg yaklaşık 1943 yıllarında insülin ve elektrik şoku tedavisi esnasında doktorların Başkan Roosevelt'ten gelen ve onu kah "muhteşem kadın" olarak yücelten kah "radikal" ve kötü kız olarak aşağılayan radyo dalgalarını almak

üzere çalışan antenler olarak sırtından aşağı “üç büyük sopa” yerleştirdiğine ikna olmuştu.

Rodez akıl hastanesindeki şok tedavilerinden sonra, yaklaşık olarak 1943 yılında, Artnaud, “Van Gogh” metinlerinde doktorları (modern toplumun kendisini) materyalist hipnotizmadan suçladı. Ona göre elektroşok ruhu özgürlük uçuşu esnasında Tanrı’dan alıp tekrar ölümlü bedene çekiyordu ki o buna bok yığını adı veriyordu. Ayrıca “To Be Done with the Judgement of God” metnindeki parlak hararetle suçlamaya ve Carl Solomon’un kavramı çürüttüğü bu mevzuyla daha muhteşem deneyiminden çıkarımsanan “Afterthoughts of a Shock” metinlerine de bakın.

46 [66-67-68]: Carl Solomon yazara yazdığı bir mektubunda bir olaydan bahseder, 29 Eylül, 1985:

Şiirin bu kısmı tarihi tamamıyla karmaşıktır ve benim için çok önemli bir mevzuya ışık tutuyor. Brooklyn Koleji’ne devam ediyordum; dersi veren Wallace Marfield (sonradan arkadaş olan) idi; kampüs dışı bir mevzuyla, Markfield’in konusu ve Mallarmé ve Yabancılaşma idi;

Patates salatası Dadaizm olarak varsayılmıştı ayrıca yabancılaşmanın resimlemesine de bakın; bu bunun içinde o gün doğum günü olan ve bu fikrin çok komik olduğunu düşünen kampüsten bir kız için jest ile armağan-ifadesi olarak yapılmıştı. Çelişki: “jest ile” ve “çok önemli bir mevzu,” bu dadanın tipik kara mizahıydı.

Alacalı intihar konuşması ve lobotomi istemi birçok insanın Amerikan öğrencilerinin özellikle de 1940’ların New York öğrencilerinin yanlış-anlaşılmış katı tavırlarından kaynaklanan absürt mizah anlamına geliyordu. O gün-

lerin muhteşem varoluşçu ifadesi ağzınıza bir elma koymak ve ateşe atlamaktı.

Dizenin ikinci yarısında, Carl Solomon: “ne Metrazol ne de elektirik bana göre. Elektrik altı yıl sonra Pilgrim’de sürdü. Ama bence Dr. Benway (Naked Lunch) in tedavisi modern psikiyatrinin tipik bir örneği.”

Üçüncü kısımda, “şakası olmayan bir karşıkoyuşla,” şöyle yazar:

Bu kulağa hoş geliyor ama P.I. olarak şüphelendiğim katatoni (oluştugu yerde) bana nevrotik teşhisi koydurdu. Bu yasal teşhisçi pislik size bir şey ifade ediyor mu? (Dahası karmaşayı birleştirirsek siyasi fikirleriniz TAMAM olduğu sürece size “elmalı kek kadar normal” olarak sunulduğu sürece, anksiyete nevrozu artar) Kısacası duruma ya da teşhis edenin ihtiyacı olan [teşhis] her ne ise. Ayrıca kim feryat ederse ona paranoyak deniliyor. Hatta kim ciyak ciyak bağırırsa ona paranoyak deniyor, hatta dikkatli bir yazmanı atlatmaya çalışan kitap-hırsızlarına bile. Onlar da size paranoyak diyor. Bu söz saçmalığını kullanmamı mazur görün, ama bu bizim kültürümüze pek çok açıdan fazlasıyla uyuyor olmalı.

Pin-pon masası meselesi Solomon tarafından “Ben P.I.’a varıncaki anti-otoriter isyanın büyük patlaması” olarak tasvir ediliyor.

Yazar, N.Y. Devlet Psikiyatri Enstitüsü’nde Temmuz 1948-Mart 1949 arasında hidroterapi, psikoterapi, mesleki terapi gördü ve Carl Solomon ile Pin-pon oynadı.

Carl Solomon şöyle yazar: “Daha fazla söylenecek şey, muhtemelen biraz daha ilgi. Dadaizmi ilk kez Townsend Harriss H.S.(akademik olarak hünerli ve C.C.N.Y. öğrenci-

lerinin hazırlık öğrencilerinin okulu)'de, Bay Melvin Bernstein'ın verdiği bir İngilizce dersinde öğrendim.

42 [69-70]: Kısmen Carl Solomon & Psikiyatri Enstitü'sünde bıraktıklarımıza gönderme. Tıpkı Stoneherge ya da Greystone ve Rockland anıtları gibi Dolmens kaybolmuş bir nesli imler. Yazma zamanında yazarın annesi son aylarında 25,000'inden fazlasının ikamet ettiği, dünyada bu tarz akıl hastanelerinin en büyüğü olan Pilgrim Devlet Hastahanesi'nde, Brentwood, N.Y., yaşadı.

Bu noktada alışılmadık biçimde uzatılmış dizede, William Carlos Williams'ın üçlü formu kesinlikle çöker ve yazar bunun dizeye ölçü olarak telafi edilemeyeceğini fark eder. Tek seçenek dize çizgisini, Whitman'ın ve modernist Kenneth Fearing'in daha gevşek bir biçimde yaptığı gibi Christopher Smart'ınkinin ötesine uzatmaktır.

48 [71]: More Mishaps kitabının ismi "Howl'a Arkaplan: Waugh Yılların Hatıraları" olan bir pasajında, Solomon şöyle yazar:

Tarih tuhaf biçimlerde hareket ediyor, ilk kez benim kardeş Beatnik'im olacak Allen Ginsberg'i gördüm. Allen'a maceralarımın ve sözde-entelektüel gözüpek edimlerimin anonim tarihçesini verdim. O da titizce söylediğim herşeyin notunu aldı (o zamanlar ona onun "yazar hastalığı"ndan muzdarip olduğunu söyledim, onun büyük bir yazar olduğunu düşledim). Sonraları bedenden vazgeçip profesyonel bir çılgın-aziz olmaya karar verdim, onların bir kısmını birleştirerek tüm verileri çoğunlukla kendini-meşrulaştırmaları, gizli-bohem Rimbaud gibi övünmeleri, efemine kasılmaları Kierkegaard'dan abartılı gizemli veci-

zeleri ve değerlerini Howl biçiminde yayımladı. Böylelikle gelecek nesillerin kafa patlatarak tamamıyla yanlış yönlendirilmeleri için gerçekliği yanıltmaca olarak daralttı.[Sf. 51]

Yazar mektupları şiirin son taslağında belirsizliğe uygun unsurlar sokmak için yıldız işaretleriyle değiştirdi. 29 Eylül, 1985'te bu projeye dair aldığı bir mektupta Solomon şöyle yazar: "Annecim sonunda*** Boktan. Üzgünüm, Allen. Ve de 'heteroseksüel dolar' da boktan; bizim edebiyatımızın çoğu da boktan. Vs. Howl iyi bir şiir ama şiir hayat değil."

"Son umutsuz yol arkadaşı Batı'ya uçtu" yazarın 1954'te Batı Yaka'sına taşınmasına gönderme, bu düşüncüş aynı zamanda "Carl'ı Kaçınılmaz son ve Kader'e terk etmek" anlamına da geliyordu.

Son taslak "dairenin penceresinden fırlatılmış son fantastik kitap"'ı çeşitler. Carl Solomon'un yorumu: "Bu Manhattan'daki en iyi insanların okuduğu şey. Şık ve pahalı; saptırılmamış. Gingsberg bu noktada sözsel bir orji yaşıyordu. O, sözcükleri sever. 'Çöküş'te sanrı değil; salt 1956 Manhattan'ın kalite çatlak entelijensiyasının metafizik imgelemine aşırı maruz kalmışlığı vardı.

Kıtan'nın sonunda yazarın Naomi Ginsberg'in kıyafet dolabına girmesi, "Rosebud" Yurttaş Cane'in son sahnesine geri dönme; aynı zamanda L.F. Cline'nin Journey to the End of the Night'ındaki "son ahududuyu kusmak" gemikenarında kitlesel deniz tutmasının tasvirinin başka bir anlatımı.

49 [72]: "Ah Carl sen güvende değilken..." dizesinde Carl Solomon: "Hastane dışarısından daha emniyetli. Bakı-

nız Neal Cassady'nin kaderi bölümü. Allen ve ben muhtemelen iki fiziksel yoldaştık her neyse bu onun beni ifade ediş tarzı.

Allen'in üzgün insanların düşüncelerinin mazisini anlatmada müthiş bir becerisi olduğunu kabul ediyor ve bunu okuyucuya gösteriyorum. Bir çeşit Malcolm Lowry, Virginia Woolf, William Stryon uzmanlığı. Onun büyük bir yazar olduğunu inkar etmiyorum.

44 [73]: Bu kıta kendisini estetik teknikle iştiriyor: gerçeküstücü ya da sembolik yöntem mekanizmaları, zihni dile gelmemiş ilişkilerin tanınma flaşlarıyla doldurulması birbirinden tamamıyla farklı görüntülerin bir anlama boşluğu yaratmak üzere örtüşmesi ("hidrojen müzikutusu" gibi); vizyonu Aristo'nun "benzemezlerin uygun ilişkisi," geleneksel metafor analizi.

L.-F. Cézanne dizesi nesrindeki sıçramalar üç noktalara işaretlenir. ("Elips" orijinal elyazmaları ve baskılarda bir gramer hatası; doğru olan "üç nokta.) Bir haiku teorisi bunun kendisini salt okuyucunun zihninde birleşen iki zıt görüntü olarak sunduğu. Budist psikolojide, sıradan aklın düşünceler arasındaki uzamı kapsadığı, sunyata farkındalığı. Ya da Cézanne'da olduğu gibi: soğuk ve sıcak renkler arasındaki uzam boşluğu. George Wald'ın Nobel Ödüllü optik teorisine göre, retina kasları "sıcak" ve "soğuk" renklerin sunduğu değişen ışık yoğunluklarına göre merceği daraltıp genişleterek yalnızca bir zamanda bir renk düzlemine odaklanabilir.

Whitman'ın katalogları "katalog şiirler" içinde çeşitlenen coğrafyalardan, zanaatlardan, seslerden, sahnelerden, çoklu kati ama münferit gözlemler içinde devinerek

böylesi müthiş bir ferahlık sunar. Cézanne kendi uzam “zarif duygulanım”ını düz bir tuval üzerine iç içe geçmiş kareler, küpler ve üçgenlerin olduğu, “sıcak” renklerin baskın soğuk renklerin ise optik alanda geride kaldığı bir şekilde düzenlemişti. Onun yaratıcı resimleri geleneksel perspektif çizgilerine başvurmadan uzamda boşlukların görüntüsünü yarattı. Erken Kübist praksi bu yeni uzama onun bu yeni hamlesinin ardından giriş yaptı. Paul Klee’nin “büyülü kareleri” bunun ışığında görülebilir. Apollinaire bu modu şiir sanatında değerlendirdi, böylelikle gerçeküstü-öncesi görüntü montajını da. Eisenstein bu görüşü filmde uyguladı, böylelikle “montaj” ve “sıçrama” terimlerinde.

Ezra Pound canlı kavramyazılardan bir destan oluşturdu ve İngiliz-dilinin şiir ölçümelerini diğer görmezden gelinen dize uzunluklarıyla beraber klasik miktarı da içerecek şekilde uzattı. W.C. Williams “değişken ölçü” ya da “göreceli ölçü”yü de kendi soluğunun kadansını da katarak daha da ileri gitti

Bu çeşit bir uzama açılan bir bilinç duyumu modeli “doğrusal olmayan” ya da “kendiliğinden sanatta” da görülebilir: Gertrude Stein’in, Jackson Mac Low, John Cage ve William S. Burroughs’un yapıtlarında da...

Güncel kitlesel hızlı-değişken-görüntü müzik televizyonu (MTV) aynı zihnin yerine tekabül eder. Kerouac’ın romanlarındaki, şiirlerindeki “Serbest ölçü” ve “Howl”daki metin kompozisyonu da aynı bilinç duyumunu nosyonuna dayanır.

Bu kıtadaki deyiş bugünkü baskıda: “katalogda ölçüde üç nokta kullanımı & titreyen düzlem” Toplu Şiirlerde “üç nokta katalogunun ölçü değişkeni ve titreyen düzlem

olarak kullanımı şeklinde yukarıdaki göndermelere daha uygun olacak şekilde açığa kavuşturulmuştur.

81 [74]: Haiku, nesir ve sözdizime gelince, 44-45inci kıtaların estetik düzeninin yeniden çalışılması ve genişletilmesi, buradaki referans Cézanne'nin düzenleme metoduna. Yazarın Cezanne ile yapılan mektuplaşmaları ve konuşmalarından türettiği ve bir şekilde "Howl"a uyguladığı bu estetik, anahtar sözcüklerin ("duyumların") ve deyimlere izahları da dahil olmak üzere, ilk kez Erle Loran'ın Cézanne's Composition (Berkeley, Cal.: University of California Press, 1943)'unda rastlanır. O zamanlar, yazar, Kolombiya Üniversitesi'nde, Prof. Meyer Schapiro için bir dönem çalışması yazmaktadır. Latin dizinin doğrusu: "Pater Omnipotens Aeterne Deus." (yaklaşık çevirisi: "Her şeye gücü yeten Babamız Ahretteki Kurtarıcımız"-) Şeklinde olmalı. Loran'dan ilgili diğer pasajlar şu şekildedir:

"Sanat eğitimi çok uzun ve kötü bir biçimde yürütülmüştür. Bugün bir ressam kendisi için her şeyi keşfetmek zorundadır; çünkü bugün kişinin hiçbir şey öğrenmeden büküldüğü bir sürü kötü okul var. Kişi öncelikle koni, küp, silindir, küre gibi tüm geometrik biçimleri çalışmalı. Biri bunları biçimleriyle ve düzlemlerinde icra etmeyi öğrendiğinde Resmetmeyi de biliyor olmalı." Emile Bernard, Souvenirs sur Paul Cezanne (Paris: Chez Michel. 1912).

"Nesnelerin biçim ve hepsinin kontörleri teker teker boyanmalarından elde edilen zıtlıklar ve kontrastlarla verilir. "John Rewald, Cézanne: Sa Vie, son oeuvre, son amitié pour Zola (Paris: Albin Michel, 1939).

“Bu kesinlikle tartışma götürmez ki ben çok iyimserim: görme organımızda bizim renk değişimlerinin temsil ettiği düzlemlerimi açık, yarı-ton ya da çeyrek-tonlara sınıflandırmamıza neden olan optik bir duyumsama üretilir.” Bernard, Souvenirs.

Gauguin üzerine: “ O beni anlamadı; ben asla modellemenin ya da derecelendirmenin yokluğunun hiç istemedim ve de kabul edemem; bu saçmalık. Gauguin bir ressam değil, o sadece Çinli görünümler yaptı... [o] [benim] küçük duyumsamamı çaldı ve toplum önünde gösteriş yaptı.”

Age

“Bir portakal, elma, top, kafada bir zirve noktası vardır; ve bu nokta her zaman korkunç bir etkiye rağmen vardır: ışık, gölge, göze en yakın renk duyumsamaları.” Age

“İster bir doğa parçası olsun, ister, Pater Omnipotens aeternus Deus’un gözlerimizin önünde uzanan temsili olsun ufuk çizgisine paralel çizgiler uzantı sağlar. Buna dik inen çizgiler derinlik sağlar. Şimdi, bizim için doğa yüzeyden daha derinliktedir. Paul Cézanne’dan Emile Bernard’a, 15 Nisan 1904. Age.

Czanne: Motifim var [ellerini birleştirir]. Bir motif, gördüğünüz gibi, bu...

Gasquet: Bu nasıl?

Czanne: Eh? Evet [aynı jesti yineler, ellerini ayırır, parmaklarını açar, sonra tekrar bir araya getirir, ağır ağır; sonra birleştirir, birbirine bastırır ve onları kesiştirir]; işte orada, bu kişinin elde etmesi gereken. Bunu çok yüksek ya da alçaktan geçirirsem hepsi mahvolur. Çok gevşek tek bir bağ olmalı, bir yarık değil, ki bu duyguyu, ışığı, gerçeği kaçırabilir. Anladığınız gibi ben tuvalimde bir zamanda bir araya getirmede ilerledim. Aynı ruhu, aynı kaderi, hepsi

dağılmış bir halde bir araya getirdim. Tüm gördüğümüz dağılıyor, kayboluyor, öyle değil mi? Doğa her zaman ayıdır, ama ondan geriye hiç bir şey kalmaz, görüş alanımıza girenden hiçbir şey. Bizim sanatımız unsurlarla bu sürenin parıltısını vermek olmalı, tüm değişimlerinin görünümünü. Bize onun tadını sonsuza kadar vermeli. Yüzeyin altında ne var? Belki de hiçbir şey. Belki her şey. Anlıyor musunuz? Bu yüzden bu başıboş elleri birleştirdim. Soldan, sağdan, buradan, oradan, her yerden, tonlardan, renklerden, gölgelerden alıyorum. Onları uyarlayıp, bir araya getiriyorum. Onlar hatları oluşturuyor. Ben onlar üzerine düşünmeden nesnelere, kayalara, ağaçlara dönüşüyorlar. Hacim kazanıyorlar. Değer kazanıyorlar. Eğer bu hacimler, değerler, benim tuvalime, hislerime, gözlerimiz önünde duran düzlemlere, renk yamalarına uyarsa çok iyi! Tuvalim elleri birleştirir. Bocalamaz. Çok yüksek ya da düşük geçmez. Doğrudur; doludur. Ama ben son dağılmayı, son zayıflığı hissediyor; tüm bunların üzerinde eğer bir gün çok fazla yorumlarsam, eğer bugün ertesi gününkiyle çelişecek bir teoriyle alıp götürülürsem, sanırım resim yapmayı sürdürürken, eğer müdahale edersem, neden sonra her şey gitmiş olur.

Joachim Gasquet, Paul Cezanne (Paris: Editions Bernheim-Jeune, 1926).

Cézanne'ın erken dönem fikirlerinin "Howl" a uyarlanması için bakınız Writers at Work içinde yazarın 1965 tarihli Paris Review söyleşisi Writers at Work: Third Series (New York: Viking, 1967), sf. 291-97.

80 [75]: Jack Kerouac'ın özellikle Visions of Cody'nin uzun soluklu nesirşiiri "taslaklar" ve "Imitation of the

Tape" bölümündeki; Mexico City Blues (yaklaşık 1954-55 tarihli, "Howl" ile aynı dönem) şiir sanatının yeni gelişmelere ön ayak olan cildindeki; Book of Dreams ve Doctor Sax'ta erken keşfedilmiş heyecanlı paragraflarındaki; 1955 Bay Area'da Robert Creeley tarafından çokça beğenilen ve bu yüzden onun Black Mountain Review'inde iki güz önce yayımlanan "Brakeman on the R.R."sunun çıplak serbest-uslu sayfalarındaki; ve Old Angel Midnight'taki kulağın penceresinden giren sonsuz vokal seslerin yaratıcı üstün emprovizasyonlarındaki, nefes kesen sanatçılığına gönderme.

Kerouac'ın akademik eleştiri tarafından yeterince fark edilmeyen bir şair olarak bilinen üstün dehası, döneminde yaşlıları Robert Duncan ve Robert Creeley tarafından oldukça takdir edildi ve birçok diğerleri ile birlikte arkadaşları William S. Burroughs, Gary Snyder, Philip Whalen, Lew Welch, Michael McClure, Philip Lamantia ve "Howl"un yazarı ve beş yıl kadar bir süre sonra da Bob Dylan'ın yazdıkları üzerinde güçlü yüreklendirici bir etki bıraktı.

Kerouac'ın söz dizim sloganları "Belief and Technique of Modern Prose" ," [In Heaven and Other Poems (San Francisco: Grey Fox Press, 1977), sf. 46-7] da muhteşem bir izahla, iyi anlaşıldığında "İlk elden, en iyi fikir" açıklığında ve içtenliğinde ana hatlarıyla çizilmiştir.

Liste "Howl" yazılmadan bir yıl önce North Beach'te yazarın yatağının üzerindeki duvarda asılıydı. Bakınız Robert Duncan'ın Allen Verbatim, ed. Gordon Ball (New York: McGraw-Hill, 1974), sf. 143-47. tam yerinde yorumları.

84 [76]: Aşkın deneyimi (ve ıstırabı) ile özdeş olan çıplak zihnin açığa çıkması olarak şiir sanatının rolünü belir-

ginleştirme çabası. Bakınız Leaves of Grass'ın 1855 tarihli önsözündeki Whitman'ın şiir sanatı "mükemmel kişisel samimiyet zerine".

84 [76].Yazarın deyimsel Catullus XXXVIII, "Malest Cornifici Tuo Catullo" (Collected Poems, s. 123) uyarlamasına, Peter Orlovsky'le karşılaştığındaki yerel haline gönderme.

Cattulus Anadolu gezisinden evi Sirmio'ya (XXXI), abisinin Anadolu'daki mezarından döner; "Ave Atque Vale" ı yazar onun sonsuz Hail and Farewell'i : "lmn ardından zamana yeniden söylenebilecek ne kalmış olabilir ki..."

Orijinal elyazmada L. Zukofsky'nin Catullus çevirisine ve onun kısa şiirlerinin lirik başlığı: Anew'e gönderme.

"ılgın serseri & melek [Zaman'daki beat]": "Bu kitabı yazıyorum çünkü hepimiz leceğiz. Babamın, ağabeyimin, uzaklardaki annemin, kızkardeşimin ve uzaklardaki karımın ölümünden sonra burada hiçbir şey değilse de benim kendi trajik ellerim dünya ile korundu, tatlı bir ihtimam, ve şimdi rehberlik etmeye ve lmlerimizin ortak karanlığında kendi yollarını bulup kaybolmaya bırakıldılar, içimde çiğ uyuyan, yalnız ve aptal: salt bu tek onur ve teselli ile: kalbim bu yaygın umutsuzluk içinde kırıldı ve Tanrı'nın içine açıldı, bu dşe bir yalvarıştı benimkisi." Jack Kerouac, Visions of Cody (1952; New York: McGraw Hill, 1972), s. 368.

64 [77]:Bu kıtadaki "altın rengi nefesli boruların gölgesinde" Kerouac'ın bazı cümlelerinin başka bir şekilde ifadesi:

Lester Young, Coleman Hawkins, Charlie Parker, Illinois Jacquet saksafonları "Symphony Sid" de 40'ların ortalarında gece-boyu radyo bebop programında dinlerdiler.

İlk taslağın kapanış ifadesi, "Zamanın son hüznünlü blue jelivs. erotik şapırtı için siyah metaforu olan," Jeffy Roll Morton'un "Jel, Jel, Jel, Jel aklımdan çıkmaz" "Ma Rainey'in "Şekerleme Blues"a gönderme.

"Lamma lamma sabacthani""Tanrım, tanrım, neden beni terk ettin?" İsa'nın çarmıhtaki son sözleri ("Eli, Eli, lamma sabacthani": Matthew 27: 46) son taslakta Tristan Corbi'nin"Cris d'Aveugle" versiyonundan alındı.("Cries of the Blindman") in Poems, çev. Walter McElroy (Pawlet, Vt.: Banyan Press, 1947), p. 30:

Şiirin bitişi:

83 [78]: Lionell Trilling'in The Liberal Imagination (New York: Viking, 1950)'a referans. Yazar, Kolombiya Kolejinde, Prof. Thrilling'in Romantik Edebiyat dersine Wordsworth, Keats, Shelley, Byron, küçük Blake çalışarak katıldı ve Rimbaud ve Keats'i karşılaştıran bir ödev hazırladı.

Kıtanın son yarısı son taslakta kullanılmadı: "Temsil kabul edilmez": 1950'lerin yazarın unuttuğu bir isim-markalı ürünün ticari reklamlarındaki slogan.

80: "Moloch";, tapınılması ebeveynlerin gönül alma amacıyla çocuklarını yakarak kurban etmesiyle bilinir. "Ve siz hiçbir tohumunuzun Molech'e giden ateşten geçmesine izin vermeyin" (Leviticus 18:21).

“Ordularda hıçkırarak ağlayan oğlan çocukları”: Savaş sonrası A.B.D.’de barış zamanı askere almanın yeniden tesisi,1948; bakınız 31. kıtaya not.

Yasa aygıtı, cinayetin insan bedenini kaplamak için çok kaba yazarın kendi deneyimi elinden; Burroughs ve öbürlerinde gönderme; bakınız Queer, W. S. Burroughs (New York: Viking Press, 1985) sf.. xvii-xxii.

“ezici yargıcı insanların”: Dünyayı şok eden 1953 N.Y. Julius & Ethel Rosenberg ajan mahkumların elektrikli sandalye infazlarına da referans. (Sonraları, Caryl Chessman’ın gazla infazı 1960, Kaliforniya.)

82:

“ “kurukafa bayrağı” olarak kullandığımız “çapraz kemik”... “ruhsuz hapisane” ” vs. Lynd Ward’ın tahta-kalıp -baskı romanı God’s Man(New York: Jonathan Cape and Harrison Smith, 1929),ine referans, 1930’larda yazarın aile kütüphanesinden, Wart’s Storyteller Without Words (New York: Harry W. Abrams, 1974)’de yeniden basıldı ve orada Ward God’s Man’ın “New York borsasının çöküşü ile aynı haftada... basıldığını.”not düştü. Lyad Ward “Howl”un “Moloch”unu 1980’de tahta-kalıp baskısında resimledi ve böylece tahayyül çemberini tamamladı.

82: “yapıları yargı olan” : William Blake’in Jehovik hiperrasyonel yargısal kanun koyucu, ruhsal bozukluğu ve politik kaosu yaratan, Urizen’in hayaletine gönderme. Onun soyut kumpasları olarak olayın deneyimlenmesinin ikiyüzlü ya da son moda genellemelerinin yerini tutan, bedeni, hisleri ve imgelem gücünü ezen, saldırganca naif zihin ölçütlerinin bir sonucu olarak düşüncesiz bencillik projeksiyonu, sonsuz evreni, onun bencil ufkuyla sınırlar.

84: “Zihni salt bir makine olan”: N.B. Marshall McLuhan’ın yerinde düsturu: “Araç mesajdır.”

“Yamyam dinamo” (çeviride: “kendi cinsinin etini tüketen bir dinamo olan” olarak geçer.-Haz.) : Fritz Lang’ın müthiş filmi M(1931)’in açılış endüstriyel kaplatışı soundtrack’ine gönderme; bkz ayrıca Last Will of Dr. Mabuse (1933).

84: “Binlerce kör pencere”: Sir Francis Drake Oteli’nin, Powell & Pine caddelerinin köşesi, San Francisco, üst katının, şiirin bu bölümüne doğrudan ilham veren görünümü. 1954 dergisinin girişinde:

Peyote üzerine, San Francisco, 17-18 Ekim, Cum. Akş. 1:15 Yırtıcı binaların çehresinin geride merkezden yükselip bulutların arasından belirdiği, incecik sisin dümdüz mavi gökyüzünde yansıyarak geçtiği şehir merkezini olanca açıklığıyla gören daire penceresi.

Zamansız kent kasvetinde başkaldırarak, kahrolası bina üzerinden karanlık kule aniden Ölü Kafa Cehennemde bir kötü canavar kule (“O yoksul kayıp ruhlar bunu kulede uydurur”) bir ressamın sürreal gerçekliği derinliksiz ilahi çalması için fazlasıyla bayat olabilecek bir şeyin içinden aydınlanmış tuğla cam ötesinden iki göz ışık saçar.

Sir Francis Drake Oteli’nin Duygusuz robotu (antenvari varlıklar).

Ve o fazlaca ot olan canavar da bir gün beni yiyebilir
Bu eskiden beri bilindik bir şey
Bir tacı var
Duman yükseliyor kaldırımlarda biten çalışıyor?
Züppe burunlu canavar gizli gorgorien yüz ifadesi...

Babil Kulesi'nin ya da Azrail'in? Ya da Lucifer'in tasviri "Lucifer'in Kulesi." Yıldız gece birde kaybolur ve canavar en acımasız bakışıyla gökyüzünde ortaya çıkar, küçük burun burnuyla küçük karanlığın yanında geç saatte kulede...

Twin Peaks'ten & Güney San Francisco'dan aşağı dik yarımadanın kıyısına, gök çizgisiyle dizilen kaktüs binaların vadi kentinin dibine aşağı yuvarlanan sis ile:

Pencereye geldim ve geceye, atında bir binada benim de yaşadığım gerçekdışı şehrin uzamına bakış attım

Bugün sokakta yürürken burç duvarının yükselen cephesini fark ettim fantastik Greko-ortaçağ süslü siperleri ve yalancı tahta sütunları ve kemerleri sundurmaları & kuleli yatak odaları olan ev blokları dizisinin görünümünü

Binlerce gözlü binaların birbirini omuzlayan hissizce sallanan azman yapılar, aşağıda kırmızı ışıklarla dopdolu dumanlı ve mor göğün sisi altında, Rembrant'ınmıçasına Kahverengi olan taş vadiye bakmaya, pencereye geldim gözlerimi Sir Francis Drake Hotel'inin dehşetine dikerek bu algı biçimi bir haftadan fazla sürede dört saatten fazla yanlış binalara bakarak bir şey olmasını bekledim hiç bir şey olmadı ama modern ve geniş, izole; daha evcimen yaşlı Drake göre daha büyük ve diğer S P ve Sigorta Binalarına göre daha merkezde olarak bir New York Godham merkezi olan Murray Tepesi'ni gerçekdışı, Wall Street'i minyatür [süpüren] panorama olarak Köprüye doğru [Koy] göz için kıyının elması gibi bir an Sutter St. Med. Binasının yolunun üzerinde olduğunu fark ettim.

Kafatası kulenin Gotik gözlerinin kasvetli kör boş boş ışık saçtığını, ilkel şehir-dünyasının atmosferinin durgunluğunda duman saldığını, dudaksız hapis kaçkını vahşi

uzundışli hayaletimsi ölükafa tuğla sütunların soyut diş benzeyen korkunç çapraz dolar işaretli kafatası işareti çıkıntısıyla aşağıda-büyüyen yeryüzünü fark ettim.

Davud'un yıldızının büyük mavi aptal neonlarla geçen tepesinde gecenin 1'inde Drake'in sonsuz Hayat-ın içinde-Ölüm ifadesini bırakan robot zombi varlığını bırakarak (çılgın vinçler binaları parçalarken) uykusuz kalarak ve görmeyerek tamirciler kıyamet gününe doğru bağırsaklarının içinde, geceye saplandım.

84: "Gökdelenler... sonsuz Yehovalar," vs. robot anakent merkezinin sinema sahneleri, Fritz Lang'in Metropolis'ine, Berlin, 1932, gönderme.

85: "Ruhu elektrikakımı ve bankalar": Bkz Ezra Pound'un devletin yarası olarak tefecilik, teorisi, Cantos, , XLV.

"yoksunluğu 'dehanın sureti' ": William Blake'in karışıklı olarak dengesi bozulduğunda başkası tarafından tahakküm altına alındığında ya da başka birine hakim olduğu da düzensiz gölge, zihin durumları, kalp ya da imgelem gücü olarak "hayalet" kullanımı. Bkz S. Foster Damon, A Blake Dictionary Boulder,

Colo.: Shambala Books, 1980), "The Four Zoas," ve de aynı adlı Blake'in kehanetli kabası.

"Adı Us olan": Bu kıta, düzenleme esnasında açığa vurulmamış bir kararı ete kemiğe bürüyor gibi ve burası şiirin açıklaması en zor olan noktası.

86: "Moloch'daki yarakemiciler": Jean Jenet ve diğer edebi yarakemicilere gönderme.

26 [26]: İlk ve son versiyonlarda yazarın Blake aydınlanmasına gönderme. E. Harlem 1948. Bakınız Writers at

Work'te toplanmış Paris Review söyleşileri, 3. Seri (New York: Viking Press, 1967), sf. 301-11. Yazar ayrıca gerçeküstücü şair Philip Lamantia ile bir konuşmasında belli belirsiz ve çoğunlukla yazarı belirsiz bir anekdotu hatırlar.

“Benim terk ettiğim”: Bu kıta, düzenleme esnasında açığa vurulmamış bir kararı ete kemiğe bürüyor gibi ve burası şiirin açıklaması en zor olan noktası.

88: Topografik ekler: “Robot apartmanlar,”; “görünmez banliyöler,” muhtemelen Levittown N.Y.; “hazine çatlakları” erken soğuk savaş bütçe açıkları; “şeytansı endüstriler,” Güney Kaliforniya’nın gece yanığı savaş tezgahları yazarın ilk Batı Yakası gezisinde ana yoldan görülebiliyor; “hayaletimsi uluslar,” Çin anakarası A.B.D. tarafından “tanınmamıştır”, Sovyet çalışma kamplarının hayaletvari bürokrasileri Guatemala, Vietnam, Cezayir’i savaşla kaplayan Batı kuvvetleri; “mağlup edilemez tımarhaneler,” Naomi Ginsberg, Carl Solomon sonraları Pilgrim Devlet Akıl hastane’sine kapatıldılar; “canavarca bombalar,” dönemin atom ve hidrojen silahları.

89: “zaten varolan ve hep içinde olduğumuz şehri Cennete kaldıranlar”: Bkz Arthur Rimbaud, “Sabah”: “Ne zaman dağların ve kıyıların ötesine, yeni bir zahmetin, erdemin, tiranların, şeytanların savaşının, hurafenin, tapınmanın bitişinin doğumunu karşılamaya gideceğiz! ilk tapılacağı! Yeryüzündeki Noel!” Season in Hell, çev. Louise Varese (New York: New Directions, 1945).

91: “Duygu zırvası”: Bkz ayrıca 1. kıtaya not “aç his-
terik çiplak” çatışma için anahtar olarak.

92:

“On yıl... kaçık nesil”: Şiirin spesifik referansı 1945-55 arasındaki on yıllık zamana.

III

94: Carl Solomon: “Hiçbir zaman Rockland’da bulunmadım... Hiç birimiz de Rockland’a gitmedi. Ginsberg bir tura bile gitmedi.” Diye yazar. (O zamanlar değilse de sonraları,60’larda, Leary’nin bir arkadaşını etmiş olsam da A.G.)

92: Naomi Ginsberg sonraları Pilgrim Devlet Hastanesi’nde

97: 1950’lerin başlarında Carl Solomon editör olarak amcası için . A. Wynn's Ace Boks'ta çalıştı, Burroughs'un Junkie'sini ve Kerouac'ın On the Road'ının Ur-textini (orijinal ilk nüsha-Haz.) yayımladı.

99: T. S. Eilote ve Macloim de Chazal’a N.Y. Psikiyatri Enstitüsü’nden, 1948 sonbahar-kışında Carl Solomon ve Allen Ginsberg ile birlikte yazılmış gönderilmeyen mektupların daktilo ile yazılmış taslağından.

13 Ekim 1949

Sevgili Chevalierte Chazal:

Mektuplaşmanın zayıflığının ve bunun da ötesinde taraf tutan doğasının farkında olarak, ana kara ve senin terk edilmiş Yerli meskenin arasındaki, muson rüzgarları arasında kuşkusuz kendini olduğu tutan senin gibi bir adamdan, güzel rüzgarların avantajından faydalanarak biz

belki de biraz fazla-aniden, ama son bir başvuru olarak para istiyoruz.

Bunun üzerine makul değişim oranını dikkate almakta kararlıyız. Eğer, kırmızı balıktan başka bir şeyin yoksa hastanede egzotik kırmızı balık kıtlığı olduğu göz önünde bulundurulursa onu da kabul ederiz. Belki de çok fazlasını talep ediyoruz. Bu yüzden düşüncesiz taleplerimizi senin kel? olup olmadığını araştırarak kişiliğinle meşrulaştırıyoruz.

Malcolm Amca, bir teoloji öğrencisinin işi olduğunu vaat eden muazzam bir keşifle karşılaşmış bulunuyoruz. Bize kısa bir teşvik notu göndermen çok ince olurdu sadece bir tutam, çünkü açlıktan ölüyoruz. Diğer teoloji öğrencilerinin dikkatini çekmek için saçlarımızı mora boyadık ama bitmez Çintaklitçisi suçlamalarını bırakmayan o Moskovalı hain elçilerin gözünde hiç teşvik alamadık.

Bizim doğumcul işğımızın Çin'den değil Mauritius'tan geldiği düşünülürse sen bizim son çaremizsin.

Bize bir dönem için ne kadar gönderebileceğini söyleyebilir misin? Kırmızı balık leğenlerinde yaşayabilir ve böylece takdirkar Japon turistlerden fazlasıyla gelir elde edebiliriz.

Yedi yaşına kadar kederli tipte çocuklarımız var.

Daha fazla bir şey söylemeye gerek yok. Bir noktadan sonra sözlü iletişim imkansız ve konuşma yararsızdır.

Shirley Temple ve Dagwood Bumpstead (itiraz emrine adını iliştiren)

[T. S. Eliot'a] 1949'un en seçkin 1 Numara şairine
19 Aralık, 1949

İlk yıl hızla geçip gidiyor. Sıradan bir söz kullanacak olursak, yılın geçip gittiğini bildirmek isteriz. Bu sizi korkutmuyor mu?

“Tedirgin olan, başı giyen tacı giyer.” vs.

Şimdi hepimiz, zihninizi muhtemelen bu çalkantılı anda mı demeli, meşgul etmiş olan ayın yüzeyindeki soğumuş noktalardan ve diğer unsurlardan haberdarız, Noel kadar yakın olan. Sizin din değiştirmenizin? Sahte olduğunu çok iyi anlıyoruz. Şimdi meseleye gelelim:

Burada bu odada bekleyen biz 45 potansiyel aday, toplumun çeşitli yaşam alanlarından, sıkıca birbirine bağlanmış, farkında olmuş olacağınız üzere, çok ürkütücü bir bloğuz. Noktası noktasına açıklamak ne kadar güç olsa da, demek istediğimiz bizler kendimizi sizin Maginot hattı olarak gibi göstermek istiyoruz. Sizin için isyanlar çıkaracağız. Şenlik ateşleri yakacağız. Orada, 45 genç yasakoyucu (kazara bizim yasakoyucuların kendi dinine çeviren kuvvetini göstererek, onlardan biri gelip bize bir John Puccio tamircisini bizim davamıza yeni döndürdüğünü duyurdu) gece boyunca aceleyle buradan başlayarak sizin her oy sayılır teorisine göre adaylığınızı desteklemek üzere (biliyoruz ki hoşunuza gidecek) yakılan şenlik ateşlerini her yerde görüyorsunuz.

Özeleştirisinin niteliğini gösterirsek, bizim mevkiden başka bir genç üye daha yeni sizin cisminizi eleştirdi. Burununuz büyümüş. Ama bizler bu usulü sizin büyük burunlu olmanızın bizim büyük burunlu olmamız şeklinde kabul ediyoruz. (Maça ası, tarot kartları, ölen kral, ritüeller ve her şey, hepsini biliyoruz.) Şimdi meseleye dönelim ne de olsa bizler yasa koyucularız.

Özeleştiri adına biraz daha göstermek üzere, bizim mevkiden başka bir yasa koyucu (önceki gibi, aynı şekilde geliyor ama o çok gürültücü ve Broadway, Amerika'da eski bir eleştirmene söz verdi) aramıza katıldı ?

““Tedirgin olan, başı giyen tacı giyer” vd. tüm programdan önce öldürür.”

Gerçek şu ki bizim genç yasakoyucularımızdan %85'inin hilekar olduğunu biliyorsunuz ve gerçek fesatlar olmaları nedeniyle onlara güvenemezsiniz (durumumuzu biliyorsunuz, kişisel olarak ve bizim için endişelenmenize gerek yok, eminim sizi mutlu edeceğiz). Muhteşem beyninizin varoluş sorunsalında nerede durduğunu tam olarak biliyoruz. Vazifelerimizi alenen desteklemeye hazırlandık, iftira davalarına karşı gelerek, gazetenin aptalca yorumları litterateur editorialists manque olacak.

Bazı edebi balonlar (terimi mecazen kullanıyoruz) sizin bir diktatör olduğunuzu iddia ediyor. Ama bu insanların geleneksel edebiyatın ana gövdesiyle alakası bile yok, bunlar sinir bozucu kimseler. Sinir bozucu bir kimse şimdiye kadar edebiyatta meşhur bir yere gelebildi mi, İngiliz ya da Fransız? Ruslardan bahsetmiyorum tabii, onlar her zaman Bolşeviktiler hatta siz diktatör olmadan önce.

Bayan Edebi Diktatör'e ve tüm küçük edebi diktatörlere saygılarımızı ve en yüce diz hürmetlerimizi gönderiyoruz. Buna son toplantıda uzunca münakaşalardan sonra karar verdik. İçlerinde en samimilerinden ama özünde bir ahmak olan Schwamp, sizin onları geri planda tutmak istediğinizi söylüyor, ama sizin ailenizin gerçekten de Moğol ırkından olduğunu biliyoruz. Ama sizin gruplarınızdaki topyekün katılımımızın bir ifadesi olarak onlara bunu ima

etmek için oy verdik Bu bizlerin nasıl da sizin menzilinizde olduğunu gösterir.

Yürüyüş emirleriniz için bekliyoruz. Bizim bazı genç ve daha az sorumlu yasa koyucu adaylarımız hep beraber Çin'e yolculanmayı, orada size katılmayı istiyor, teoriye göre siz yakında zaman kazanmak için kızılılarla bir saldırmazlık paktı imzalayacaksınız. Bizim varışımızın size pazarlık etmek adına kullanıma hazır kart sağlayacağını hissediyorlar. Kimseye değil de salt bize ihtiyacınız olduğu zamanlar gelecek, ama bizler kararlıyız, ne olursa olsun size hürmet edeceğimize dair kanlı yemin ettik. Anlaşmadan kim dönerse onu öldürürüz. Eğer zorba Amerikan polisi tarafından yakalanırsak bunu sizi bulaştırmamak için zımnı onayınızla yaparız. Ama şimdi dipsiz kuyu hakkındaki her şeyi şimdiden biliyoruz. Savaşta hakem olmaz, ama yine de kehanet gücünüzü kullanmayınız, il s'agit de guere moderne, (Clausewitz, Rommel, etc.) ama zaten siz bunların hepsini biliyorsunuz.

Şimdi eğer çok keskin olduysa tekrar, kişisel olarak sizden bahsedelim, kişisel olarak. Siperlerde hiç ateist olmaz. Bu kesinlikle dini soruyu bir karara bağlıyor. Kanun koyucularımızdan bazıları Yahudiler (isimlerini bilmiyorsunuz), onlara ahmak nergislermiş gibi davranmaya karar verdik, sizin onayınız için icat ettiğimiz özel bir kategori. Hepsi de genç Clemenceaus'u tomurcuklandırdıklarını sanıyorlar. Belki de Fransa'da onlar için bir yer vardır.

Toplantı giderek bir farsı andırıyor, bir biftek partisinden farksız, Malcolm De Chazal'ın genç Şövalyelerinin geçen hafta ya da en geç iki hafta önce verdiği ve yemekten başka hiçbir şey yapmadıkları parti gibi. Bu yüzden, ne kadar sizle sohbet etmeyi, iki tarafın da çıkarına olacak edebi

dedikoduları paylaşmak istesek de sadece salondan, genç adanmışlarımızdan birinin Dostoyevski gibi epilepsi olup olmadığınız sorusunu başka bir şekilde ifade ederek bitiriyoruz. Eğer öyleyse (ve ilk başından ölü bir mesele haline gelinceye kadar ilgilendiğimiz, gelecek ayki toplantımız Dostoyevski'nin anısına mahsus olduğu dikkate alındığında) ihmal edip etmediğinizi merak ediyoruz. Sizi önemsiyoruz ve sizi de aptal mongol ger, zekaliya çevirecek ve bizim pozisyonumuzu utanç verici hale dönüştürebilecek bu korkunç hastalığı azaltmak için gerekli tüm olası adımları attığınızı bilirsek rahatlayacağız.

Size veda etmeden önce sizi temin etmek isteriz ki bir iyi bir edebi diktatörü gördüğümüzde tanırız: Zeki genç bir yoldaş, sizin gibi, gerçek bir kalpazan.

Toplantının kayda alınmasından kim sorumlu diye merak ederseniz, genç bir şair olarak, kendi, tamamıyla değişken ve geçici bir kısırlık pozisyonundan adıma konuşabilirim ki, eğer bugün üretkenlik sayılıyorsa, biz çok yakında sizden daha büyük olacağız.

İmzalandı, 44 lehte yasakoyucu,
(Bir tane muhalif oy)
sizin en zeki yardımcılarınız olan,
Yisraeli Futbol Takımı

102: Apollinaire'nin Mamelles de Tirsias'ı ile benzer birliktelik; New York'un Utica'sı klasik Akdeniz şehrine verilen addı.

103: "Bronx'un kartal bedenli kadınları": Solomon ve yazarın anne ve teyzeleri Bronx'ta yaşadılar.

104: Carl Solomon N.Y. Devlet Psikiyatri Enstitüsü'nde yazarla beraberken deli gömleği giymemişti. Solomon: "P. E. 'de değil, Pilgrim'de daha sık." diye yazar. Pin-pon gerçektir.

105: Solomon değil ama yazar P.E. toplantı salonunda piyanoyla yaptığı vuruşla ilgili deneyler yüzünden azarlanmıştı.

"Donanımlı tımarhane" - ("armed" olarak geçen kelimeleri biz "silahlı" olarak kullanmanın eksik olacağını daha-
sı yanlış olacağını düşündük ve "donanımlı" olarak kul-
landık. Haz.): "Howl" Winston Churchill'in onuncu yıldö-
nümüne, Fulton, Missouri'deki, soğuk savaşı tasdik eden
"Demir Perde" konuşmasına işaret eder.

106: "Şoklar": "P.E.'de 50 insülin koması ve
Pilgrim'de 21 elektroşok aldı." Yazara mektup, Carl
Solomon, 29 Eylül, 1985.

107: Bu dize üzerine Carl Solomon: "O zaman ben
Adlai Stevenson hayranıydım ve kırılgan bir Demokrat'ın
Amerika'ya beslediği hisleri paylaşırdım." Yazara mektup,
29 Eylül, 1985.

"Doktorlarınızı delilikle suçlayın": Not 43 [65]e bakı-
nız, Artaud vs.

108: "Long Island'ın cennetleri": Pilgrim Devlet Has-
tanesi'ne gönderme, Brentwood, Long Island.

109: "Yirmi-beş bin çılgın yoldaş": Pilgrim Devlet'in
popülasyonu; bakınız kıta 42 [69-70] 'ye not.

Eugene Pottier, "The internationale," Haziran 1871, çev. C. H. Kerr, I. W. W. Şarkıları içinde ("Little Red Songbook") 34. baskı (Chicago: International Workers of the World, 1973), sf. 6-7.

110: Democratic Vistas, 1871, Walt Whitman'ın bu birleşik Devletler için aşka yakın bağlılık. W. W. bir Amerika'yı "bir kadere giden yolda, bir statü, gerçek dünyadaki karşılığı, efsanevi lanetlilerinkinin," ruhsal yapışkanlık için korkuttu.

Carl Solomon: "1940 sonlarının gay tipolojisi ile [ABD üniformalı denizciler] gay seks referansı, bu tipoloji sonraları farklı bir bütüne değişti.

P.E.'nin 6.kat koğuşundaki bazı hastalar kendi kendilerine konuşarak ve tüm gece öksürerek altüst olmuş bir halde kaldılar.

111: "Merhametin yıldız pullu şoku": ABD bayrağı. Belki de "yıldız-pullu"nun yankısı, Elizabetyen arkaizm. (Artık kullanılmayan o dönem dilinde Amerikanbayrağı kelimesi yerine resmen bu cümle kullanılmış. -Haz.)

112: "Western gecesinde bir kulübe": Sık sık Peter Orlovsky ve Jack Kerouac'ın ziyaret ettiği Tek odalı kulübenin arka bahçesi 1624 Milvia Street, Berkeley, California. Kulübe Philip Whalen ve Gary Snyder ile "Howl"un II ve III. Bölümlerinin düzenlendiği 1955 güzünde paylaşıldı. Bakınız Allen Ginsberg'in Toplu Şiirlerinde "A Strange New Cottage in Berkeley," "Supermarket in California," "Transcription of Organ-Music."-1955-1956.